

Minister Rozwoju i Technologii

Znak sprawy: DLI-II.7620.7.2025.KR.22
Warszawa, 13 czerwca 2025 r.

Wg rozdzielnika

5

URZĄD GMINY W BARANOWIE	
99-314 Baranów	
powiat grodziski, woj. mazowieckie	
24.06.2025	
WPLYNĘŁO	
Nr	Liczba zał.
podpis	

W związku z prowadzonym postępowaniem odwoławczym w sprawie decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 5/SPEC/2025 z dnia 8 stycznia 2025 r., znak: WIR-I.746.1.44.2023, WIR-I.747.6.28.2023, o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego obejmującej „Budowę Lotniska (port Solidarność) Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z układem komunikacyjnym po jego zachodniej stronie”, działając na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „kpa”, przekazuję w załączeniu kopię pisma inwestora z dnia 3 czerwca 2025 r., wraz z kopią załącznika nr 1 do tego pisma, zawierających stanowisko inwestora w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniach.

Działając na podstawie art. 10 kpa, zawiadamiam o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 10 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma. Zgodnie z art. 73 kpa, strony mogą przeglądać akta sprawy osobiście lub przez pełnomocnika, w Ministerstwie Rozwoju i Technologii w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, we wtorki, czwartki i piątki, w godzinach od 10:00 do 14:30 po wcześniejszym umówieniu się telefonicznie pod numerem telefonu 22 323 40 70.

Mając powyższe na uwadze, oraz konieczność podjęcia innych czynności wyjaśniających, zawiadamiam, iż przedmiotowa sprawa nie zostanie rozpatrzona w terminie określonym w piśmie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 kwietnia 2025 r., i działając na podstawie art. 36 kpa, wyznaczam nowy termin rozpatrzenia sprawy do dnia 29 sierpnia 2025 r. Na podstawie art. 37 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 3 pkt 2 kpa, stronie przysługuje prawo do wniesienia ponaglenia do Ministra Rozwoju i Technologii. Zgodnie z treścią art. 37 § 2 kpa, ponaglenie powinno zawierać uzasadnienie.

Załączniki: 2 (zgodnie z treścią pisma).

RPW/6040/2025 P
Data: 2025-06-24
Urząd Gminy w Bara

Z upoważnienia

Edyta Lubaszewska

dyrektor departamentu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Pan Sylwester Tkacz,
2. Pani Wioletta Bielawska,
3. Pan Andrzej Mrugała,
4. r.pr. Marta Kruk
pełnomocnik Pana Łukasza Solskiego i Pani Katarzyny Solskiej,
5. Pan Dariusz Trzeciński,
6. Gmina Baranów,
7. Pani Ewa Mlosek,

8. Pan Grzegorz Mlosek,
9. Pani Barbara Białczak,
10. Pan Stanisław Białczak,
11. Pani Marzanna Gosk,
12. Pan Krzysztof Mitrowski,
13. Pani Danuta Koczorowska,
14. Pan Konrad Oskiera,
15. Pan Maciej Boniecki,
16. Pan Wiesław Boniecki,
17. Pani Joanna Boniecka,
18. Pan Arkadiusz Tondera,
19. Pan Zdzisław Józef Komendarek,
20. Pani Elżbieta Lesińska,
21. Pan Jerzy Lesiński,
22. Pan Marek Jachimczyk,
23. Pan Krzysztof Trzeciński,
24. Pan Kamil Szymańczak,
25. Adw. Monika Długosz
pełnomocnik Pani Edyty Lipińskiej i Pana Karola Lipińskiego,
26. Pani Agnieszka Mitrowska,
27. Pan Sławomir Mitrowski,
28. Pan Eugeniusz Trzeciński,
29. Pani Krystyna Trzecińska.

Otrzymują do wiadomości (bez załączników):

1. Wojewoda Mazowiecki,
2. Pan Jarosław Bodulski
Dyrektor Biura Analiz Środowiskowych i Lokalizacyjnych Podprogramu Lotniskowego
pełnomocnik CPK Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,
3. A/a.

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	3190372.14554931.10924275
Nazwa dokumentu	DLI-II.7620.7.2025.KR.22 - przek_stan_inw_3.pdf
Tytuł dokumentu	DLI-II.7620.7.2025.KR.22 - przek_stan_inw_3
Sygnatura dokumentu	DLI-II.7620.7.2025
Data dokumentu	13.06.2025
Skrót dokumentu	73E90AE4277A410F1CE369C12DA273D48EBB20FF
Wersja dokumentu	1.3
Data podpisu	13.06.2025 13:16:09
Podpisane przez	Edyta Lubaszewska dyrektor departamentu
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.128.1 1

Data wydruku: 16.06.2025

Autor wydruku: Różycka Karolina (radca)

Warszawa, 03.06.2025 r.

Wnioskodawca:

Centralny Port Komunikacyjny sp. z o.o.
Aleje Jerozolimskie 142B, 02-305 Warszawa
KRS: 0000759991

reprezentowana przez:

Pełnomocnika (pełnomocnictwo w aktach sprawy)
Jarosława Bodulskiego
Dyrektor Biura Analiz Środowiskowych
i Lokalizacyjnych CPK Sp. z o.o.

Organ administracji publicznej:

Minister Rozwoju i Technologii

Pl. Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa

Dotyczy sprawy znak: DLI-II.7620.7.2025.KR

Odnosząc się do Wezwania Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 7 maja 2025 r., znak: DLI-II.7620.7.2025.KR.15 (data wpływu: 14 maja 2025 r.) – dalej: „Wezwanie” – do szczegółowego wypowiedzenia się w sprawie podniesionych przez skarżące strony zarzutów, przedstawiam stanowisko Centralny Port Komunikacyjny sp. z o.o. (dalej w piśmie przewodnim oraz załączonym stanowisku: „Wnioskodawca”, „Spółka”) w stosunku do zarzutów podniesionych przez skarżące strony stanowiących załączniki do Wezwania. Stanowisko Spółki przedstawiono w Załączniku 1 do niniejszego pisma.

w imieniu Wnioskodawcy

**Jarosław Jakub
Bodulski**

Elektronicznie podpisany
przez Jarosław Jakub
Bodulski
Data: 2025.06.03 15:50:31
+02'00'

Jarosław Bodulski
Pełnomocnik

Załączniki:

- Załącznik 1.** Stanowisko Wnioskodawcy w stosunku do zarzutów podniesionych przez strony skarżące, zawartych w odwołaniach od decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 5/SPEC/2025 z dnia 08.01.2025 r., znak: WIR-I.746.1.44.2023, WIR-I.747.6.28.2023, o ustaleniu lokalizacji dla inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Lotniska (Port Solidarność) Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z układem komunikacyjnym po jego zachodniej stronie”, będące przedmiotem Wezwania.

Załącznik 1. STANOWISKO WNIOSKODAWCY

w stosunku do zarzutów podniesionych przez strony skarżące, zawartych w odwołaniach od decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 5/SPEC/2025 z dnia 08.01.2025 r., znak: WIR-I.746.1.44.2023, WIR-I.747.6.28.2023, o ustaleniu lokalizacji dla inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Lotniska (Port Solidarność) Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z układem komunikacyjnym po jego zachodniej stronie”, będące przedmiotem Wezwania.

Odwołanie Pana Piotra Komorowskiego reprezentowanego przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 14.02.2025 r.:

- 1) Naruszenie art. 97 § 1 pkt 4 KPA w zw. z art. 77 § 1, art. 80 KPA i art. 43 ust. 1 pkt 8) oraz art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym („Ustawa o CPK”) w zw. z art. 57 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze („UPL”) poprzez prowadzenie postępowania w niniejszej sprawie oraz niedopuszczalne, przedwczesne wydanie Decyzji w sytuacji, w której:
 - Wojewoda powinien był zawiesić toczące się postępowanie przynajmniej do czasu uzyskania przymiotu ostateczności przez decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie („RDOŚ”) z 7 lipca 2023 r., znak: WOOŚ-II.420.85.2022.MP.278, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania wydanej na rzecz Inwestora („DUŚ”). Choć DUŚ została opatrzona rygorem natychmiastowej wykonalności, w toku postępowania odwoławczego przed Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska („GDOŚ”) wykazano istotną wadliwość DUŚ i GDOŚ wystosował do Inwestora wezwanie w tym przedmiocie (okoliczność znana organom obu instancji w niniejszej sprawie), a zatem istnieje wysokie prawdopodobieństwo uchylecia DUŚ, a co najmniej jej istotnej zmiany implikującej niezgodność z Decyzją; jak również
 - Wojewoda winien był również zawiesić niniejsze postępowanie do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym („NSA”) w sprawie uchylecia decyzji Ministra Infrastruktury z 7 czerwca 2023 r. (znak sprawy: nr DL-1.4703.1.2023; „Decyzja MI”) zatwierdzającego Plan Generalny Lotniska - Port Solidarności na lata 2022-2060 („Plan Generalny”). Podczas postępowania w sprawie wydania Decyzji MI nie zostały bowiem przeprowadzone konsultacje z gminami znajdującymi się na obszarze Planu Generalnego, co stanowiło naruszenie art. 55 ust. 7 UPL, potencjalnie skutkujące uchyleciem Planu Generalnego, na podstawie którego został wydany załącznik do Wniosku, tj. zezwolenie na założenie lotniska użytku publicznego wydane przez decyzją z 21 lipca 2023 r. wydaną przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego („Prezes ULC”; „Promesa”).

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia

30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Ponadto ww. Odwołujący zgłaszali ten zarzut również na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, na który Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 03.10.2024 r. (odpowiedź zawarta została w uzasadnieniu Decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 5/SPEC/2025 z dnia 08.01.2025 r. – s.179 – 180 – dalej Decyzja). Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii:

„Spółka zwraca uwagę, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WOOŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania (dalej: „DŚU”) oznacza, że wywołuje ona skutki prawne w szczególności pozwala na pozyskanie dalszych decyzji lub zezwoleń w procesie inwestycyjnym. Kwestia ta wielokrotnie do tej pory była przedmiotem orzeczeń sądów administracyjnych i wypracowane stanowisko jest jednolite, w szczególności:

- *Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18.05.2016 r., II OSK 1066/15, LEX nr 2108434 stwierdził m.in. „Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności nieostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach umożliwia inwestorowi ubieganie się o uzyskanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji. Poza tym to, że nieostateczna decyzja środowiskowa nie podlega egzekucji administracyjnej nie oznacza, że nie można takiej decyzji nadać rygoru natychmiastowej wykonalności.”, oraz „można w odniesieniu do nieostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zaopatrzonej w rygor natychmiastowej wykonalności mówić o możliwości jej wykonania w znaczeniu szerokim, co należy utożsamiać z mocą prawną pozwalającą na wywoływanie wszystkich skutków związanych z jej pozostawianiem w obrocie prawnym i wywoływaniem skutków prawnych”;*
- *Naczelny Sąd Administracyjny (w odniesieniu do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej) w wyroku 9.01.2018 r., II OSK 2563/17, LEX nr 2463076 potwierdził, że „dopuszczalne jest wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wprawdzie nie jest ostateczna, lecz nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności.”;*
- *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z 26.03.2024 r., VII SA/Wa 27/23, LEX nr 3756535 stwierdził „Zatem wskazać należy, że skoro nieostateczna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ z nadanym rygorem natychmiastowej wykonalności może być podstawą wydania innego rozstrzygnięcia, tj.m.in. decyzji o ustaleniu lokalizacji obiektów metra, to wbrew twierdzeniu skarżących, inwestor przed wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie obiektów metra, nie był zobowiązany do uzyskania ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ani Wojewoda Mazowiecki nie musiał oczekiwać na wydanie takiej decyzji”.*

Odwołujący się zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności dla DŚU. Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 21 czerwca 2024 r. (sygn. akt IV SA/Wa 109/24) oddalił skargę na nadanie DŚU rygoru natychmiastowej wykonalności (wyrok jest nieprawomocny).

Reasumując podniesione zarzuty co do wadliwości nadanego DŚU rygoru natychmiastowej wykonalności w świetle oddalenia skargi przez WSA poddają w wątpliwość wyrażoną w odwołaniu ocenę na temat ewidentnej wadliwości nadanego rygoru. W ocenie Spółki również sama Decyzja OOŚ odpowiada prawu i nie powinna zostać uchylona.

Ponadto Spółka wyjaśnia, że Pismo Ministra Infrastruktury z dnia 7.06.2023 r. zatwierdzające Plan Generalny Lotniska jest skuteczne i wykonalne. Na pismo Ministra złożona została skarga oddalona przez WSA (postanowienie WSA w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2024 r. sygn. akt VI SA/Wa 4538/23, a skarga na postanowienie WSA została oddalona postanowieniem NSA z dnia 6 marca 2025 r. sygn. akt II GSK 2383/24. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, zaskarżonego pisma Ministra Infrastruktury - wydanego na podstawie art. 55 ust. 8 Prawa lotniczego - nie sposób uznać za akt lub czynność, o których mowa w przepisie art. 3 § 2 pkt 4 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, bowiem nie spełnia ono wskazanych powyżej warunków, przy czym prawidłowo zauważył Sąd I instancji, że pismo to nie posiada charakteru władczego i nie dotyczy praw własnościowych, stanowiąc jedynie wyrażenie aprobującego stanowiska co do zgodności Planu Generalnego z polityką transportową kraju, a więc w zakresie kompetencji przyznanej ministrowi właściwemu do spraw transportu i ściśle określonej w ustawie Prawo lotnicze."

- 2) Naruszenie art. 86 pkt 2 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 24 ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko („UOOS”) poprzez wydanie Decyzji, której treść stoi w oczywistej sprzeczności z warunkami określonymi w DUŚ, które to warunki na podstawie ww. przepisów winny być wiążące dla Wojewody jako podmiotu wydającego Decyzję, które to niezgodności polegały w szczególności na:
- odmiennym połączeniu lotniska z siecią dróg publicznych przewidzianym w Decyzji (str. 87-88), od opisu wskazanego w DUŚ (str. 5-8), tj.:
 - a) sposobu połączenia Przedsięwzięcia z autostradą A2, z uwagi na fakt, że w DUŚ przewidziano połączenie z autostradą A2 w kierunku południowo-wschodnim od lotniska, natomiast w Decyzji wskazano, że lotnisko zostanie połączone z autostradą A2 po stronie zachodniej,
 - b) lakoniczne określenie w Decyzji komponentu drogowego, które nie zawiera szerszego przedstawienia przebiegu dróg publicznych prowadzących do Przedsięwzięcia, a więc w sposób odbiegający od warunków i realizacji Przedsięwzięcia przedstawionej w DUŚ,
 - braku skorygowania przebiegu drogi technologicznej prowadzonej wzdłuż projektowanej linii kolejowej WZ 1, na przebieg niekolizyjny ze stanowiskami storczyka cuchnącego (objętego ścisłą ochroną gatunkową), co obowiązywało Inwestora do dokonania przesunięcia drogi technologicznej jak najdalej od stanowisk ww. gatunku i jednocześnie maksymalnego zbliżenia do projektowanej linii kolejowej, który to obowiązek wynikał z punktu 1.3.28 (s.47) DUŚ i nie został uwzględniony przez Wojewodę w Decyzji;
 - wskazaniu w Decyzji stanowiska do utylizacji materiałów wybuchowych, które to stanowisko nie zostało uwzględnione w DUŚ i wobec którego nie została dokonana ocena wpływu tej instalacji na środowisko i bezpieczeństwo całego Przedsięwzięcia, co biorąc pod uwagę charakter ww. elementu Przedsięwzięcia, świadczy o istotnej wadzie polegającej na

- uwzględnieniu we Wniosku i Decyzji dodatkowego, istotnego elementu Inwestycji, który nie podlegał ocenie w postępowaniu zakończonym DUŚ;
- braku uwzględnienia w Decyzji wymagań określonych w DUŚ, które warunkują możliwość realizacji Przedsięwzięcia, i poprzestanie na lakonicznym wskazaniu spełnienia warunków przewidzianych w DUŚ we Wniosku, pomimo wyżej wskazanych rozbieżności pomiędzy DUŚ a Decyzją;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„W ocenie Wnioskodawcy decyzja Wojewody Mazowieckiego z dnia 8.01.2025 r. nr 5/SPEC/2025 o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego w zakresie „Budowy Lotniska (port Solidarność) Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z układem komunikacyjnym po jego zachodniej stronie” (dalej: „DULICpk”) jest zgodna z DŚU. Twierdzenia Odwołującego wskazujące, że DULICpk stoi w oczywistej sprzeczności z DŚU nie znajdują uzasadnienia i potwierdzenia.

Należy podkreślić, że wydanie DULICpk dla części Przedsięwzięcia objętego DŚU nastąpiło zgodnie z art. 72 ust. 5 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko („UOOS”), który wskazuje, że w sytuacji, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 UOOS lub, gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia, to wydaje się jedną decyzję środowiskową. Dla przedsięwzięcia objętego DŚU Wnioskodawca planuje uzyskanie kilku decyzji ustalających lokalizację inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego, co jest zgodne z obowiązującymi przepisami UOOS.

Zarzut dotyczący sprzeczności pomiędzy zapisami DŚU i DULICpk, w kwestii sposobu połączenia Przedsięwzięcia z autostradą A2, nie zgadza się ze stanem faktycznym opisanym we wspomnianych przez Odwołujących się dokumentach. W DŚU zdefiniowano również połączenie drogowe lotniska z istniejącym układem komunikacyjnym dróg publicznych po zachodniej stronie lotniska. Na stronie 5 DŚU w pkt C „Drogi – w rozumieniu dróg na zewnątrz lotniska”, w pkt C.1 „Połączenia drogowe lotniska do sieci dróg publicznych”, opisano budowę odcinków dróg C.1.2. i C.1.3., które umożliwią połączenie lotniska z istniejącymi drogami publicznymi po jego zachodniej stronie, przykładowo z drogą krajową DK50. Pojazdy poruszające się pomiędzy lotniskiem a autostradą A2, będą mogły również skorzystać z Węzła drogowego „Wiskitki” na połączeniu A2 z DK50. Budowa połączenia drogowego lotniska z A2 po jego wschodniej stronie, będzie realizowana w odrębnym trybie.

Zdaniem Wnioskodawcy opis komponentu drogowego zawarty w DULICpk jest wystarczający dla procedowanego wniosku. W ocenie tej części trzeba wziąć pod uwagę stan rzeczowy wniosku, który doty-

czy Budowy Lotniska (port Solidarność) Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z układem komunikacyjnym po jego zachodniej stronie. Wspomiana przez stronę skarżącą droga technologiczna należąca do komponentu kolejowego, prowadzona wzdłuż projektowanej linii kolejowej WZ_1, znajduje się poza obszarem objętym przedmiotową DULICpk i będzie przedmiotem wniosku o uzyskanie odrębnej decyzji administracyjnej w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji. Wówczas dokumentacja do wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji kolejowej będzie ujmować aspekt opisany w DŚU odnoszący się do przysunięcia drogi technologicznej do linii kolejowej w celu ochrony stanowisk storczyka.

W odniesieniu do zarzutu objęcia decyzją lokalizacyjną elementu nieuwzględnionego w ramach DŚU tj. stanowiska do utylizacji materiałów budowlanych wskazać należy, że element ten wchodzi w typowy zakres lotniska podyktowany kwestiami bezpieczeństwa i z założenia brany był pod uwagę jako jego część. Element ten nie stanowi, jak twierdzi skarżący instalacji, lecz obiekt budowlany będący płytą postojową pozwalającą na odseparowanie i pozostawienie na nim samolotu ze względów bezpieczeństwa. Na poziomie DŚU wpływ na środowisko oceniany był w odniesieniu do płyt postojowych i miejsc kołowania. Wskazane w decyzji lokalizacyjnej stanowisko do utylizacji materiałów budowlanych jest działaniem prowadzącym do sprecyzowania nazewnictwa poszczególnych elementów lotniska, które na etapie DŚU brane były pod uwagę jako rodzaj obiektów budowlanych stanowiących płyty postojowe. Elementy takie jak płyty postojowe i drogi kołowania były przedmiotem oceny oddziaływania na środowisko. Aktualnie dla celów lokalizacyjnych niezbędne jest zdefiniowanie tych elementów z przypisaniem ich funkcji a nie wprowadzeniem ich jako nowych elementów. Stanowisko do utylizacji materiałów budowlanych jest zatem dedykowaną i odizolowaną płytą postojową z określoną funkcją użytkową, która ma być wykorzystywana do pozostawienia ze względów bezpieczeństwa statków powietrznych, w którym mogą się znajdować materiały wybuchowe. Oznacza to, że wbrew twierdzeniom skarżącego nie jest instalacją ani obiektem budowlanym wchodzącym w zakres lotniska nie uwzględnionym w DŚU.

W odniesieniu do zarzutu wskazania w DULICpk stanowiska do utylizacji materiałów wybuchowych, które nie zostało uwzględnione w DŚU i wobec którego nie została dokonana ocena wpływu tej instalacji na środowisko i bezpieczeństwo całego Przedsięwzięcia należy wskazać, że tego typu sytuacje awaryjne, gdy będzie wykorzystywane „odizolowane stanowisko postoju dla zagrożonych statków powietrznych (akty bezprawnej ingerencji, inne zagrożenia) oraz stanowisko do utylizacji materiałów wybuchowych” to incydenty, których wystąpienie cechuje się bardzo małym prawdopodobieństwem.

Weryfikacja uwzględnienia warunków ochrony środowiska z DŚU jest realizowana w całym procesie inwestycyjnym, a w szczególności w postępowaniu/postępowaniach dotyczących wydawania pozwolenia na budowę, w ramach której projektant przedstawia we wniosku i załączonej dokumentacji informacje o zgodności projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami DŚU. Fakt uzyskania w międzyczasie, pomiędzy etapem uzyskania DŚU a wydaniem Pozwolenia na Budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji nie zwalnia Inwestora i projektanta z obowiązku respektowania ustaleń DŚU.

Należy podkreślić, że Wojewoda w pkt IV. wydanej DULICpk wyraźnie zobowiązał Spółkę do zachowania wszystkich warunków wynikających z DŚU oraz decyzji z dnia 19 czerwca 2024 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, znak: WOOSTT.420.69.2023.AG.12 o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania – budowa bocznic kolejowej na odcinku linia kolejowa nr 3 – Centralny Port Komunikacyjny.”.

- 3) Naruszenie art. 81 Ustawy o CPK poprzez bezpodstawne zawarcie w Decyzji wykazu nieruchomości stanowiących tereny wód płynących i dróg publicznych, wobec których Spółka jest uprawniona do nieodpłatnego zajęcia terenu na czas realizacji i użytkowania Przedsięwzięcia, podczas gdy poprawne rozumienie art. 81 Ustawy o CPK każe przyjąć, że decyzja lokalizacyjna nie stanowi podstawy do zajęcia (nieodpłatnego bądź odpłatnego) ww. nieruchomości na rzecz CPK, zaś odpowiednie pozwolenia na korzystanie z tych nieruchomości winny zostać wydane przez właściwe organy administracyjne tj. m.in. organy właściwe w sprawach gospodarowania wodami oraz właściwego zarządcę drogi publicznej;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przestała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„W ocenie Wnioskodawcy wskazanie w przedmiotowym Wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji nieruchomości stanowiących drogi publiczne i wody płynące przeznaczonych do zajęcia w trybie art. 81 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dalej „uCPK”, jest zasadne, gdyż nieruchomości te są przewidziane jako niezbędne dla przeprowadzenia Inwestycji. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że samo wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji nie powoduje automatycznego zajęcia przedmiotowych nieruchomości. Zgodnie z art. 81 ust. 3 uCPK, Spółka uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcami przedmiotowych nieruchomości zakres, warunki i termin zajęcia terenu w terminie nie późniejszym niż 30 dni przed planowanym zajęciem terenu. Zgodnie z ustawą o CPK decyzja o ustaleniu lokalizacji wskazując przypadki „gdy Inwestycja wymaga przejścia przez tereny wód płynących, dróg publicznych bądź tereny linii kolejowej” (w myśl art. 81 ust. 1 uCPK), wskazuje właśnie te tereny (działki), co umożliwia realizację postanowień art. 81 uCPK.”

- 4) Naruszenie art. 40 ust. 2 pkt 3, 4, 5, 6 i 7 Ustawy o CPK poprzez brak uwzględnienia w Decyzji wszystkich obligatoryjnych elementów, które powinna zawierać decyzja lokalizacyjna, bądź ich sformułowanie w sposób pozorny, tj. w szczególności:
- ograniczenie opisu wymagań dotyczących powiązania Inwestycji z drogami publicznymi, liniami kolejowymi oraz sieciami, w tym w zależności od potrzeb obszary albo punkty lokalizacji połączeń z tymi drogami, liniami kolejowymi oraz sieciami (pkt 3) do odesłania do opisu komponentu drogowego, streszczenia opisów komponentu drogowego i kolejowego w dwóch krótkich akapitach, co stanowi w istocie podsumowanie treści części Wniosku, oraz zaniechanie:
 - a) odniesienia się do zagadnienia powiązań inwestycji z sieciami (punkt III Decyzji odnosi się wyłącznie do komponentu drogowego i kolejowego),

- b) sformułowania jakichkolwiek faktycznych wymagań, w szczególności w celu zapewnienia, że realizacja Inwestycji nie będzie skutkowała czasowym lub trwałym odcięciem sąsiednich terenów i zabudowy od dróg publicznych, linii kolejowych i sieci,
- c) określenia obszarów i punktów lokalizacji połączeń z drogami, liniami kolejowymi oraz sieciami, pomimo zaistnienia takiej potrzeby ze względu na znaczny wpływ Inwestycji na istniejące i planowane drogi publiczne, linie kolejowe i sieci oraz powiązanie z nimi;
- brak opisu warunków wynikających z potrzeb ochrony przeciwpożarowej, ochrony zabytków i dóbr kultury, obronności i bezpieczeństwa państwa, w tym ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego, oraz sieci i systemów teleinformatycznych niezbędnych do realizacji tych potrzeb (pkt 4 i 5),
- ograniczenie ustaleń w zakresie kształtowania zieleni do przytoczenia ogólnych zamierzeń Inwestora dotyczących zieleni, bez sformułowania jakichkolwiek faktycznych wymagań, co należy uznać za niedopuszczalne zwłaszcza w kontekście znacznego oddziaływania Inwestycji na zielen, w tym planu wycięcia ponad 70 000 drzew,
- ograniczenie wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich do przytoczenia art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane i wyłącznie fasadowych, hasłowych wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich, bez sformułowania jakichkolwiek konkretnych wymagań (pkt 7),
- brak uwzględnienia w Decyzji opisu warunków wynikających z potrzeb ochrony środowiska, których konieczność określenia wynika z prawdopodobnego wpływu Przedsięwzięcia na obniżenie poziomu wód gruntowych zarówno na obszarze Przedsięwzięcia jak i na sąsiednich terenach należących do podmiotów trzecich (pkt 4);

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„Zgodnie z art. 40 ust. 2 pkt 3) uCPK w rozdziale III DULICpk Wojewoda określił wymagania wynikające z przedmiotowego przepisu. UCPK nie precyzuje szczegółowości wymagań dotyczących powiązania Inwestycji z drogami publicznymi, liniami kolejowymi oraz sieciami. Jednocześnie w rozdziale III Wojewoda zawarł odniesienie do rozdziału II.5, który szczegółowo określa te powiązania. Dodatkowo należy zauważyć, że szczegółowe rozwiązania w tym zakresie zawiera wniosek Spółki, który stanowi podstawę wydania DULICpk. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w zakresie analogicznych decyzji wydawanych na podstawie podobnych specustaw organ administracji wydaje decyzję zgodną z wnioskiem inwestora lub odmawia wydania takiej decyzji, organ administracji nie posiada prerogatyw, które umożliwiałyby wydanie decyzji w kształcie innym, niż wnioskowana.

Pozostałe zarzuty są przedwczesne. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji nie ma na celu określenia szczegółowych rozwiązań związanych z budową Inwestycji. Zgodnie z art. 44 ust. 1 pkt 2) uCPK decyzja

lokalizacyjna stanowi podstawę uzyskania pozwolenia na budowę. W związku z powyższym wymagania dotyczące postępowania Inwestora w okresie budowy, jak również szczegółowe wymogi dotyczące rozwiązań zostaną określone w projekcie budowlanym, pozostałych załącznikach do projektu oraz pozwoleniu na budowę.”

- 5) Naruszenie art. 40 ust. 2 pkt 10 Ustawy o CPK poprzez brak wymaganego wskazania sposobu ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości w części Decyzji zawierającej wykaz nieruchomości lub ich części podlegających ograniczeniom w korzystaniu, co stanowi obligatoryjny element treści decyzji lokalizacyjnej wydawanej na podstawie przepisów Ustawy o CPK;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Ponadto ww. Odwołujący zgłaszali ten zarzut również na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, na który Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 03.10.2024 r. (odpowiedź zawarta została w uzasadnieniu Decyzji – s.184-187). Spółka w całości podtrzymuje złożone do tychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„W pkt X DULICpk organ I instancji, na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 10 ustawy o CPK zawarł wykaz nieruchomości lub ich części, wobec których ogranicza się sposób korzystania z nieruchomości wraz ze wskazaniem sposobu ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości. Zarzut naruszenia ww. przepisu jest w tym względzie niezasadny.”

- 6) Naruszenie art. 10 § 1 KPA w zw. z art. 7 KPA poprzez brak zapewnienia stronom niniejszego postępowania czynnego udziału w sprawie, w szczególności zaniechanie informowania stron o zakończeniu przeprowadzenia etapu postępowania dowodowego i możliwości wypowiedzenia co do zgromadzonych w sprawie dowodów, co skutkowało uniemożliwieniem stronom zgłoszenia uważ i merytorycznej oceny Wniosku bezpośrednio przed wydaniem Decyzji, tj. w czasie, w którym do akt sprawy wpłynęła ostateczna wersja Wniosku, co uniemożliwiło stronom postępowania dokonania czynności procesowej, w szczególności złożenie pisma procesowego i przedłożenie dodatkowych dowodów w sprawie, m.in. opinii eksperckich;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego

zagadnienia. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„Spółka przedstawiła wymagane uCPK elementy i załączniki wniosku o wydanie decyzji i ustaleniu lokalizacji w zakresie CPK. Wojewoda szczegółowo opisał przedłożone dokumenty w części pierwszej uzasadnienia ww. decyzji (s. 152-154). Organ I instancji po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny pod względem formalno-prawnym zawiadomił strony o wszczęciu postępowania. Strona Odwołująca zajęła stanowisko do przedłożonego w sprawie materiału dowodowego - pismo z dnia 10.07.2024 r. Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego, Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego. Zarówno przedstawione przez Odwołujących zagadnienia, jak i stanowisko Spółki (odpowiedź na pismo z 10.07.2024 r.) zostało szeroko opisane i wyjaśnione w uzasadnieniu DULICpk. To, że Strona nie złożyła dodatkowych dowodów w sprawie, nie jest wynikiem naruszenia art. 10 kpa, a ewentualną opieszałością Strony, skoro najdalej od czerwca 2024 r. Strona miała świadomość toczącego się postępowania w sprawie i przedkładała stanowisko.

Warto zaznaczyć, że w orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, że „zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Należy przy tym podkreślić, że to na stronie stawiającej powyższy zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II OSK 1014/14)” (tak wyrok WSA w Gliwicach z 15.12.2021 r., II SA/GI 1115/21, LEX nr 3294772). Ponadto „to do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy strona powinna wykazać, że niezawiadomienie jej przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych uniemożliwiło jej dokonanie w danym postępowaniu konkretnej czynności procesowej.” (tak wyrok NSA z 19.11.2024 r., I OSK 1748/21, LEX nr 3821961).

Strona w żaden sposób nie przedstawiła jakich czynności procesowych nie mogła podjąć i jaki ma to wpływ na wynik rozstrzygnięcia. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępnił stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

- 7) Naruszenie art. 9, 10 § 1, art. 73 § 1 oraz art. 74 § 2 KPA poprzez niedopuszczalne ograniczenie Stronie dostępu do akt postępowania, w szczególności poprzez nadmierne ograniczanie czasu dostępu do akt oraz udostępnianie części zamiast całości akt, bez wydania stosownego postanowienia w sprawie odmowy udostępnienia akt oraz brak poinformowania Strony o zmianach i uzupełnieniach Wniosku, czym Wojewoda faktycznie uniemożliwił Stronie dostęp do akt, zapoznanie się z zebrany materiał dowodowy i w konsekwencji przedstawienie pełnego stanowiska i kompletnej argumentacji, co równoznaczne jest z pozbawieniem Strony możliwości czynnego udziału w postępowaniu;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„W ocenie Spółki podniesiony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępnił stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”. ”

- 8) Naruszenie art. 38 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 3) i art. 3 ust. 1 i 2 Ustawy o CPK w zw. z art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami („UGN”) oraz art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej („Konstytucji”) w zw. z art. 48 ust. 1 i art. 53 ust. 1 Ustawy o CPK poprzez błędne przyjęcie, że Przedsięwzięcie objęte Wnioskiem stanowi w całości „inwestycję celu publicznego”, podczas gdy zakres przedmiotowy Przedsięwzięcia wskazanego we Wniosku obejmuje obszar nieruchomości, które będą przeznaczone na cele, które nie są celami publicznymi i stanowią inwestycje komercyjne, m.in. farmy fotowoltaiczne, instalacje geotermalne, oraz tzw. „airport city”, tj. zabudowę otaczającą lotnisko, na którą składają się budynki biurowe i konferencyjne, hotele, oraz budynki mieszkalne, w których będzie mieszkał personel obsługujący pracę lotniska, a w konsekwencji naruszenie konstytucyjnego zakazu wyłączenia na cele inne niż publiczne;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Ponadto ww. Odwołujący zgłaszali ten zarzut również na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, na który Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 03.10.2024 r. (odpowiedź zawarta została w uzasadnieniu Decyzji – s. 183). Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„Należy zauważyć, że przepisy ustawy o CPK stanowią wprost i w sposób jednoznaczny, że realizacja Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (art. 3 ust. 1 uCPK). Wskazując zarazem, że przez Inwestycję należy rozumieć budowę lotniska użytku publicznego w rozumieniu art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze wraz z obiektami, urządzeniami, wyposażeniem, sieciami i instalacjami

służącymi do jego budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki oraz innymi inwestycjami, w szczególności wraz z:

- drogami publicznymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- sieciami przesyłowymi i sieciami dystrybucyjnymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne,
- drogami kolejowymi w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- urządzeniami i obiektami do obsługi ruchu lotniczego w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
- urządzeniami wodnymi w rozumieniu art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
- rurociągami ropy naftowej lub produktów naftowych wraz z infrastrukturą niezbędną do obsługi w rozumieniu ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym

- jeżeli są one przestrzennie oraz funkcjonalnie powiązane z projektowanym lotniskiem.

Cele sformułowania na potrzeby realizacji Inwestycji odrębnego celu publicznego było stworzenie możliwości realizacji obiektów lotniska jak i innych obiektów, urządzeń, których wspólną cechą jest przestrzenne oraz funkcjonalne powiązanie z projektowanym lotniskiem. Należy mieć na uwadze, że ustawodawca tworzył definicję tego celu mając na względzie realizację Inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego. Na zakres Inwestycji zwraca uwagę także uzasadnienie do projektu ustawy o usprawnieniu procesu inwestycyjnego, w którym w odniesieniu do zmiany pojęcia Inwestycji, zwraca się uwagę, że „Zmiana definicji Inwestycji związana jest z koniecznością ujęcia wprost, iż to wielkoskalowe zamierzenie inwestycyjne obejmuje lotnisko użytku publicznego oraz szereg innych rodzajów obiektów budowlanych, które są przestrzennie i funkcjonalnie powiązane z portem lotniczym. Obecnie brzmienie przepisu nie wskazuje wprost, iż przedmiotem inwestycji jest budowa wydzielonego obszaru na lądzie przeznaczonego do wykonywania startów, lądowań i naziemnego ruchu statków powietrznych, wraz ze znajdującymi się w jego granicach obiektami i urządzeniami budowlanymi o charakterze trwałym, wpisanego do odpowiedniego rejestru. W projektowanym przepisie zawarto katalog otwarty wskazujący szczególne rodzaje obiektów, które są niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania lotniska oraz całego związanego z nim krajowego węzła komunikacyjnego. Celem tego rozszerzenia jest wprowadzenie ułatwień mających na celu efektywne pozyskanie nieruchomości niezbędnych do wyrównania potencjalnych strat w środowisku.”

Należy podkreślić, że nowoczesne lotniska, w tym w szczególności lotniska hubowe, muszą zapewniać pasażerom, załogom statków powietrznych, a także personelowi obsługi lotniska odpowiedni zakres usług, by utrzymać konkurencyjność na coraz bardziej wymagającym rynku przewozów lotniczych.

Zważywszy na charakterystykę operacji lotniczych, tj. konieczność minimalizacji oddziaływania hałasowego na otoczenie, lotniska sytuowane są w znacznej odległości od kluczowych usług podnoszących jakość i komfort użytkowania tych obiektów przez pasażerów. To z kolei generuje potrzebę realizacji obiektów powiązanych funkcjonalnie z projektowanym lotniskiem.

Cechą oddalenia portów lotniczych jest brak dostępu do kluczowej infrastruktury, która odpowiadałaby wymogom zapewniania wysokich standardów obsługi pasażerów, załóg, linii lotniczych oraz pracowników lotniska. Odpowiedzią na te potrzeby jest zaplanowanie rozwoju stref obsługi pasażerów w bezpośrednim sąsiedztwie terminali lotniczych zapewniających lokalizację zwartych struktur urbanistycznych oferujących wszystkie niezbędne dla użytkowników i pracowników lotniska usługi, jednocześnie wzmacniając efekt ekonomiczny lotnisk jako generujący pozytywny efekt gospodarczy dla regionów lotniskowych.

Warto zauważyć, iż warunek sytuowania stref obsługi pasażerów w sąsiedztwie terminali lotniskowych wraz z bezpośrednim dostępem pieszym do terminala umożliwi sprawne przemieszczanie się pasażerów, w szczególności tych z ograniczoną mobilnością ruchową, co wymagane jest zgodnie z Rozporządzeniem (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą.

W świetle powyższego zapewnienie właściwego poziomu obsługi pasażerów, pracowników lotniska oraz personelu lotniczego, realizowane będzie przede wszystkim w wyniku zaplanowania i zaprojektowania obiektów przestrzennie lub funkcjonalnie powiązanych z lotniskiem, lecz jednocześnie wspierających jego wielofunkcyjny charakter, w szczególności:

- a) obiektów służących zapewnieniu najwyższej jakości świadczonych usług oraz zminimalizowaniu trudności i niedogodności dla pasażerów i załóg w przypadku wystąpienia sytuacji o charakterze wyjątkowym, w tym obiekty zapewniające dostęp do usług noclegowych, gastronomicznych i handlowych;
- b) obiektów służących do bezpiecznego pozostawienia pojazdów przez pasażerów, pracowników lotniska czy personel lotniczy;
- c) obiektów wspierających zapewnienie odpowiedniej jakości świadczonych usług przez personel statków powietrznych i obsługę techniczną statków powietrznych, w tym obiekty służące kształceniu personelu i rozwojowi technologicznemu lotnisk, w szczególności ośrodki i zaplecze szkoleniowe, obiekty uczelni publicznych, obiekty ośrodków naukowo-badawczych o charakterze parków technologicznych i obszarów innowacji tworzonych z udziałem podmiotów publicznych, a także obiekty sportowe;
- d) obiektów i urzędzeń służących poprawie efektywności energetycznej obiektów lotniska, w tym w szczególności urzędzeń zapewniających i zwiększających dostęp do odnawialnych źródeł energii.

Biorąc powyższe pod uwagę, zaprojektowanie najważniejszych obiektów wspierających funkcjonowanie lotniska umożliwi osiągnięcie pożądaných celów, w szczególności potrzeb:

- a) załóg statków powietrznych, obsługi lotniska (w tym personelu administracyjnego), w zakresie utworzenia zaplecza socjalnego, biurowego, gastronomicznego i usługowego;
- b) pasażerów, polegające na zapewnieniu im odpowiednich warunków odpoczynku, np. w przypadku wystąpienia sytuacji o charakterze wyjątkowym: odwołania lub znacznego opóźnienia 12 lotów, strajków personelu, zagrożenia epidemiologicznego i innych źródeł zakłóceń w planowanych operacjach lotniczych, a nawet
- c) społeczeństwa w postaci poprawy efektywności energetycznej obiektów lotniska.

Zaproponowane podejście ma charakter kompleksowy i uwzględnia fakt, że proces obsługi pasażerów i towarów przewożonych statkami powietrznymi nie rozpoczyna się i nie kończy na pokładzie samolotu. Obiekty obsługujące lotnisko stanowią infrastrukturę uzupełniającą, ale jednocześnie niezbędną dla jego prawidłowego funkcjonowania. Nie ulega wątpliwości, że kwestionowane przez Odwoływających inwestycje wpisują się w zbiór „obiektów, urządzeń, wyposażenia, sieci i instalacji przestrzennie oraz funkcjonalnie powiązanych z projektowanym lotniskiem” w rozumieniu uCPK.”

- 9) Naruszenie art. 38 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 3) w zw. z art. 2 pkt 4) i art. 119 i 120 ust. 1 Ustawy o CPK poprzez błędne przyjęcie, że zakres przedmiotowy Wniosku został sporządzony w sposób prawidłowy i w całości dotyczy wyłącznie inwestycji celu publicznego jakim jest budowa Inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 Ustawy o CPK, podczas gdy sposób sporządzenia Wniosku, w szczególności objęcie Wnioskiem planowanej realizacji inwestycji w części dotyczącej budowy komponentu kolejowego położonego na zachód od planowanego lotniska, w odniesieniu do którego Inwestor uzyskał odrębną decyzję środowiskową dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do funkcjonowania - budowa bocznic kolejowej na odcinku linia kolejowa nr 3 -Centralny Port Komunikacyjny” („DUŚ nr 2”), winien być zakwalifikowany jako Inwestycja Towarzysząca w rozumieniu art. 2 pkt 4 Ustawy o CPK, i stanowić przedmiot osobnego postępowania przed Wojewodą;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwoływającego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Ponadto ww. Odwoływający zgłaszali ten zarzut również na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, na który Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 03.10.2024 r. (odpowiedź zawarta została w uzasadnieniu Decyzji – s.184). Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia.

- 10) Naruszenie art. 38 ust. 1 w zw. z art. 41 ust. 1 pkt 1 Ustawy o CPK poprzez wydanie Decyzji w kształcie objętym Wnioskiem, pomimo uzyskania przez Inwestora negatywnych opinii Wójta Gminy Baranów („Wójt”) z 13 października 2023 r. oraz Zarządu Województwa Mazowieckiego („Zarząd”) z 2 października 2023 roku, w których to opiniach ww. organy wskazywały na liczne uchybienia Wniosku m.in. w zakresie zgodności z dokumentami planistycznymi oraz określenia lokalizacji Przedsięwzięcia;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwoływającego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia

30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Ponadto ww. Odwołujący zgłaszali ten zarzut również na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, na który Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 03.10.2024 r. (odpowiedź zawarta została w uzasadnieniu Decyzji – s.192-193). Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia.

11) Naruszenie art. 44 ust. 1 pkt 1 Ustawy o CPK poprzez błędne dokonanie podziału oraz połączenia nieruchomości w liniach rozgraniczających teren Przedsięwzięcia, zgodnie z Wnioskiem Spółki, podczas gdy Wniosek zawierał błędne dane w wykazie zmian gruntowych co do powierzchni działek przed dokonaniem podziału oraz po jego dokonaniu, które to dane mają kluczowe znaczenie dla prawidłowego określenia nieruchomości (części powierzchni ziemi) wobec których Decyzja wywołuje skutki prawne oraz wadliwie określają prawa i obowiązki właścicieli błędnie oznaczonych nieruchomości;

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Ponadto ww. Odwołujący zgłaszali ten zarzut również na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, na który Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 03.10.2024 r. (odpowiedź zawarta została w uzasadnieniu Decyzji – s.190-191). Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„Wykaz zmian gruntowych jako część operatu podziału nieruchomości, został przyjęty do zasobu przez właściwego starostę, który prowadzi ewidencję gruntów i budynków. Dane w nim zawarte zostały zatem potwierdzone urzędowo. Materiały do wniosku zostały opracowane zgodnie z odrębnymi przepisami - rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości (Dz.U. Nr 268, poz. 2663 z późn. zm.).”

12) Naruszenie art. 107 § 1 pkt 7 KPA w zw. z art. 90 ust. 2 i 3 Ustawy o CPK poprzez nieprawidłowe wskazanie terminu na wniesienie odwołania od Decyzji w zawiadomieniu o wydaniu Decyzji z 14 stycznia 2025 r. skierowanym do Strony („Zawiadomienie”), tj. wskazanie, że „Odwołanie od decyzji wnosi się w terminie w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji. Data publicznego obwieszczenia: 17 stycznia 2025 r, podczas gdy zgodnie z art. 90 ust. 2 i 3 Ustawy o CPK odwołanie od Decyzji należy wnieść w terminie 14 dni od dnia, w którym obwieszczenie lub doręczenie zawiadomienia zostanie uznane za doręczone, a nie w terminie 14 dni od dnia publikacji obwieszczenia.

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego naruszenia należy zauważyć, że było ono już zgłoszone na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego odwołaniem Pana Zbigniewa Komorowskiego, Pani Barbary Komorowskiej, Pana Piotra Komorowskiego i Pani Katarzyny Komorowskiej reprezentowanych przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r. Spółka CPK pismem z dnia 30.04.2025 r. kierowanym do Ministra Rozwoju i Technologii ustosunkowała się do przedmiotowego zagadnienia. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy odpowiedź, jaką Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

„W ocenie Spółki zarzut naruszenia co do nieprawidłowości w zakresie wskazania przez organ I instancji terminu na wniesienie odwołania nie jest trafny. Organ I instancji w zawiadomieniu wskazał, że „Odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji.” Natomiast tego zdania nie można czytać jako wyrwanego z kontekstu DULICpk. Zdanie wcześniej organ bowiem wskazuje: „Zawiadomienie albo doręczenie w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publikacji obwieszczenia. Termin, o którym mowa zdanie powyżej, rozpoczyna swój bieg w dniu publikacji obwieszczenia, które opublikowano jako ostatnie – art. 82 i art. 90 ust. 2 i 3 specustawy”. Ponadto zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt ustawy o CPK organ „doręcza zawiadomienie o wydaniu rozstrzygnięć właścicielom oraz użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych rozstrzygnięciem - ze skutkiem doręczenia rozstrzygnięcia”. Odwołujący złożyli odwołanie zgodnie z wyżej wskazanym pouczeniem. Nie sposób zatem ustalić interes prawny oraz zasadność stanowiska Odwołujących w podnoszeniu naruszenia przepisów art. 107 §1 pkt 7 kpa w zw. z art. 90 ust. 2 i 3 uCPK.”

Odwołania: Pana Sylwestra Tkacza z dnia 10.02.2025 r., Pani Wioletty Bielawskiej z dnia 17.02.2025 r., Pani Marzanny Gosk z dnia 11.02.2025 r., Pana Krzysztofa Mitrowskiego z dnia 14.02.2025 r., Pani Danuty Koczorowskiej z dnia 08.02.2025 r., Pana Macieja Bonieckiego z dnia 21.02.2025 r., Pana Wiesława Bonieckiego z dnia 21.02.2025 r., Państwa Joanny i Wiesława Bonieckich z dnia 21.02.2025 r., Pana Arkadiusza Tondery z dnia 10.02.2025 r., Pana Marka Jachimczyka z dnia 17.02.2025 r., Pana Kamila Szymańczaka z dnia 27.02.2025 r. – treść odwołań oraz zarzuty są tożsame z odwołaniem Pani Anny Szczepaniak z dnia 10.02.2025 r. do których Spółka przedstawiła swoje stanowisko, które znajduje się w Załączniku 1 do pisma Spółki z dnia 30.04.2025 r. kierowanego do Ministra Rozwoju i Technologii. Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia. Poniżej wskazujemy wszystkie 13 zarzutów wraz z odpowiedziami jakie Spółka przesłała w piśmie z dnia 30.04.2025 r.:

- 1) *Naruszenie art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zw. z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 10.05.2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym - poprzez jego błędne zastosowanie polegające na wywłaszczeniu nieruchomości wskazanych w Tabeli nr 7 oraz części nieruchomości powstałych wskutek podziału nieruchomości wskazanych w Tabeli nr 6 jako działki przeznaczone do wywłaszczenia pod Inwestycję na rzecz CPK sp. z o.o., podczas gdy wywłaszczenie jest dopuszczalne, gdy jest dokonywane na cele publiczne, a z normy konstytucyjnej wynika, że następuje ono zawsze z*

inicjatywy podmiotu publicznego, na rzecz którego przechodzi własność, co znajduje potwierdzenie w regulacji ustawowej zawartej w art. 113 ust. 1 UGN, który dopuszcza wywłaszczenie jedynie na rzecz Skarbu Państwa albo na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, a CPK sp. z o.o. jest podmiotem prawa prywatnego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a więc nie jest podmiotem publicznym, nie może być beneficjentem wywłaszczeń, a więc Organem I instancji winien był odmówić wydania decyzji;

Odpowiedź:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 uCPK, realizacja Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Tym samym realizacja wywłaszczenia nieruchomości na cele inwestycyjne prowadzone przez Spółkę i w związku z Inwestycją lub Inwestycją Towarzyszącą zawiera się wprost w normie art. 21 Konstytucji.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 uCPK „Nieruchomości określone w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, zgodnie z art. 40 ust. 2 pkt 9, stają się własnością Spółki Celowej za odszkodowaniem. Przepisów art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.” Przepis ten stanowi przepis szczególny w stosunku do art. 113 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, dodatkowo wprost wyłącza jego zastosowanie. Tym samym przepis ustawy wprost wskazuje, że w odniesieniu do nieruchomości wskazanych do wywłaszczenia w decyzji lokalizacyjnej to CPK jest podmiotem, na którego rzecz przenoszona jest własność nieruchomości.

-
- 2) *Naruszenie art. 21 ust. 2 Konstytucji zw. z art. 6 pkt 1b UGN w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 15.09.2000 r. o referendum lokalnym (dalej jako URL) w zw. z art. 3 ust 1 UCPK - poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że inwestycja wnioskodawcy realizuje cele publiczne, co skutkowało wydanie skarżonej decyzji, podczas gdy celem publicznym może być jedynie najwłaściwsze rozwiązanie dla danej, konkretnej sytuacji społecznej przy uwzględnianiu powszechnie w społeczeństwie akceptowanych wartości oraz bieżących uwarunkowań gospodarczych i politycznych, podczas gdy w 2018 roku na terenie gminy Baranów przeprowadzono referendum lokalne, którego przedmiotem było m.in. wyrażenie zgody politycznej członków wspólnoty samorządowej na lokalizację Centralnego Portu Komunikacyjnego na terenie tej gminy, a wynik tego referendum był rozstrzygający i negatywny, a rozstrzygający wynik referendum oznacza, że rodzi ono skutki prawne, że jego wynik wiąże organy publiczne i zobowiązuje je do podjęcia działań zmierzających do realizacji tego wyniku, co przesądza o braku spełnienia przesłanki powszechnie akceptowanych wartości, a ponadto inwestycja realizuje jedynie cele komercyjne, a nie publiczne, a więc nie można było uznać inwestycji wnioskodawcy za realizującą cele publiczne, co z kolei uniemożliwiało dokonanie wywłaszczenia, a więc Organ I Instancji winien był odmówić wydania decyzji;*

Odpowiedź:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 uCPK realizacja Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Art. 6 pkt 1b uGN wskazuje na to, że celem publicznym jest wydzielanie gruntów pod lotniska, urządzenia i obiekty

do obsługi ruchu lotniczego, w tym rejonów podejść, oraz budowa i eksploatacja tych lotnisk i urządzeń, co wprost obejmuje Inwestycję, jaką jest Centralny Port Komunikacyjny. Tym samym realizacja wywłaszczenia nieruchomości na cele inwestycyjne prowadzone przez Spółkę i w związku z Inwestycją lub Inwestycją Towarzystwającą zawiera się wprost w normie art. 21 Konstytucji. Art. 21 ust. 2 Konstytucji wskazuje, że wywłaszczenie, może nastąpić jedynie, gdy jest dokonywane dla realizacji celu publicznego i za słusznym odszkodowaniem. W przypadku realizacji CPK wszystkie te warunki są spełnione – inwestycja została uznana za cel publiczny, a każdemu właścicielowi przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na zasadach określonych w uCPK.

Zgodnie z art. 170 Konstytucji w referendum lokalnym członkowie lokalnej społeczności mogą decydować o sprawach dotyczących tej wspólnoty. W związku z powyższym charakter referendum lokalnego odnoszącego się do lokalizacji inwestycji publicznych może mieć jedynie charakter konsultacyjny. Wynik takiego referendum nie rozstrzyga o charakterze inwestycji realizowanych przez Skarb Państwa, jak również nie może wywierać wprost skutków prawnych w odniesieniu do Inwestycji o znaczeniu ponadlokalnym.

CPK jako planowane lotnisko publiczne i element infrastruktury transportowej państwa, pełni funkcje służące dobru wspólnemu i ma zapewnić realizację potrzeb zbiorowych – w tym transportowych i logistycznych. W konsekwencji jego kwalifikacja jako inwestycji celu publicznego jest jednoznaczna, a podniesiony zarzut należy uznać za bezzasadny.

- 3) *Naruszenie art. 21 ust. 2 Konstytucji w zw. z art. 6 pkt 1b UGN w zw. z art. 54 i 55 ust. 1 ustawy z dnia 03.07.2002 r. Prawo lotnicze (dalej jako UPL) w związku z art. 3 ust. 1 UCPK - poprzez jego błędne zastosowanie, a jednocześnie przepis art. 6 UGN wskazuje katalog celi publicznych, wśród których znajduje się wydzielanie gruntów pod lotniska, a jednocześnie Inwestycja opisana w UCPK nie spełnia wymogów lotniska, bo wnioskodawca nie wystąpił do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego o wydanie zezwolenia na założenie lotniska publicznego, a więc nie można było uznać inwestycji wnioskodawcy za realizującą cele publiczne, co z kolei uniemożliwiało dokonanie wywłaszczenia, a więc Organ I Instancji winien był odmówić wydania decyzji;*

Odpowiedź:

Zgodnie z art. 43 ust 1 pkt 9 uCPK do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK załącza się promesę zezwolenia na założenie lotniska, o której mowa w art. 57 ustawy z dnia 03.07.2002 r. - Prawo lotnicze. Wnioskiem z dnia 14.06.2023 r. Spółka CPK Sp. z o.o. wystąpiła do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego o wydanie promesy zezwolenia na założenie lotniska użytku publicznego Port Solidarności. W dniu 21.07.2023 r. Prezes ULC wydał promesę zezwolenia na założenie lotniska użytku publicznego, z okresem ważności do 30.07.2028 r., która została dołączona do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego.

W celu uzyskania zezwolenia na założenie lotniska użytku publicznego, zgodnie z zapisami promesy oraz zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo lotnicze, do wniosku o wydanie ww. zezwolenia wnioskodawca jest obowiązany dołączyć odpis decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji lotniska Port Solidarności w rozumieniu przepisów uCPK, w związku z czym uzyskanie decyzji lokalizacyjnej jest krokiem niezbędnym do uzyskania zezwolenia na założenie lotniska

-
- 4) *Naruszenie art. 5, 7 i 8 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej - poprzez jego niezastosowanie i wydanie skarżonej decyzji, na mocy której podmiot prawa prywatnego nabył 375 nieruchomości wymienionych w Tabeli nr 6 oraz 831 nieruchomości wymienionych w Tabeli nr 7 skarżonej decyzji, co stanowi udzielenie pomocy publicznej, a więc Organ I Instancji powinien przeprowadzić postępowanie uregulowane w naruszonych przepisach, co skutkuje rażącym naruszeniem prawa i winno skutkować uchyleniem decyzji;*

Odpowiedź:

Art. 21 Konstytucji RP dopuszcza wyłączenie dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem, a jednocześnie nie zawęża kręgu podmiotów na rzecz których wyłączenie to ma nastąpić, uwzględniając fakt, że Spółka jest spółką ze 100% udziałem Skarbu Państwa, a więc - choć jest podmiotem od Skarbu Państwa odrębnym, to mającym charakter niejako operacyjno-wykonawczy, a realizowane przez nią zadania mają charakter realizacji celów publicznych (na co wskazuje chociażby wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2009 r., I CSK 158/09, zgodnie z którym interes spółki handlowej odpowiada interesom wszystkich grup jej wspólników z uwzględnieniem wspólnego celu określonego w umowie (statucie) spółki), co w przypadku spółek ze 100% udziałem Skarbu Państwa oznacza, że interes takiej spółki odpowiada interesowi Skarbu Państwa, a więc interesowi publicznemu. Tym samym wyłączenie na rzecz Spółki nie stanowi pomocy publicznej ze względu na charakter spółki celowej.

-
- 5) *Naruszenie art. 10 KPA - poprzez jego rażące naruszenie polegające na ograniczeniu stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania oraz na uniemożliwieniu stronom wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, co objawiło się m.in. przez ograniczenie stronom czasu wyznaczonego do zapoznania się z materiałem dowodowym do maksymalnie pół godziny w wyznaczonych 7 godzinach rozłożonych na 2 dni w tygodniu, jedynie w siedzibie Organu I Instancji, co z kolei w związku z bardzo dużym rozmiarem zgromadzonego materiału uniemożliwia zapewnienie zasady czynnego udziału strony postępowania, co jest rażącym naruszeniem podstawowych zasad postępowania administracyjnego;*

Odpowiedź:

W ocenie Spółki podniesiony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępnił stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

-
- 6) *Naruszenie art. 43 ust. 1 pkt 8 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji na podstawie wniosku, do którego nie została dołączona prawomocna i ostateczna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska*

oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podczas gdy załączona do wniosku Decyzja Środowiskowa w dniu wydania skarżonej decyzji nie była prawomocna i ostateczna, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;

Odpowiedź:

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana dla Przedsięwzięcia ma nadany rygor natychmiastowej wykonalności, zatem do czasu jego obowiązywania decyzja o ustaleniu lokalizacji może opierać się o wykonalną DŚU. Wydanie DULICpk było zatem w pełni prawidłowe.

Argumentacja prawna jest tożsama ze stanowiskiem wskazanym w pkt 1) odwołania Pana Piotra Komorowskiego reprezentowanego przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 31.01.2025 r.

-
- 7) *Naruszenie art. 41 ust. 1 pkt 15 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 10 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji pomimo braku dołączenia do wniosku opinii lub dowodu doręczenia wniosku o wydanie opinii do Starosty Powiatu Sochaczewskiego w zakresie masowych ruchów ziemi, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;*

Odpowiedź:

Wnioskiem z dnia 14.09.2023 r. Spółka wystąpiła do Starosty Powiatu Sochaczewskiego o wydanie opinii w zakresie masowych ruchów ziemi. Pismem z dnia 05.10.2023 r., znak: ORN.0021.33.2023.MO, Zarząd Powiatu w Sochaczewie pozytywnie zaopiniował przedstawiony materiał, również w zakresie masowych ruchów ziemi. Pismo zostało załączone do Wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej złożonego w dniu 16.10.2023 r.

-
- 8) *Naruszenie art. 41 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 10 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji pomimo braku dołączenia do wniosku opinii lub dowodu doręczenia wniosku o wydanie opinii do zarządu powiatów grodzkiego oraz żyrardowskiego, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;*

Odpowiedź:

W odniesieniu do organów: Zarządu Powiatu Żyrardowskiego i Zarządu Powiatu Grodzkiego – wystąpił brak przekazania stosownych opinii w terminie 21 dni od dnia doręczenia Wniosku. Wnioski o wydanie opinii zostały doręczone do organów w dniu 14.09.2023 r. Dowody doręczenia wniosków (tzw. urzędowe poświadczenia przedłożenia) do ww. organów zostały załączone do Wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej złożonego w dniu 16.10.2023 r.

-
- 9) *Naruszenie art. 41 ust. 1 pkt 5 i 6 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 10 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji pomimo braku dołączenia do wniosku opinii lub dowodu doręczenia wniosku o wydanie opinii do: ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do Inwestycji lokalizowanej w miejscowościach uzdrowiskowych, zgodnie z przepisami ustawy z*

dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, a także do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi - w odniesieniu do gruntów rolnych oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej, albowiem do wniosku o wydanie skarżonej decyzji załączono jedynie pozytywną opinię z zastrzeżeniami ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do gruntów rolnych oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;

Odpowiedź:

W związku z faktem, że Inwestycja nie jest lokalizowana w miejscowościach uzdrowiskowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28.07.2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, Spółka nie wystąpiła o opinię ministra właściwego do spraw zdrowia i nie miała obowiązku dołączyć do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej dowodu doręczenia wniosku o wydanie ww. opinii.

Zgodnie z informacjami przekazanych do Wojewody Mazowieckiego, w dniu 14.09.2023 r. Spółka wystąpiła do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi z wnioskiem o opinię w odniesieniu do gruntów rolnych oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej. W dniu 28.09.2023 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przekazał pozytywną opinię we wnioskowanym zakresie, która została dołączona do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej.

10) Naruszenie art. 41 ust. 1 pkt 9 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 10 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji pomimo braku dołączenia do wniosku opinii lub dowodu doręczenia wniosku o wydanie opinii do dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;

Odpowiedź:

W związku z faktem, że Inwestycja jest lokalizowana poza obszarami stanowiącymi własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, Spółka nie wystąpiła o opinię do dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe i nie miała obowiązku dołączyć do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej dowodu doręczenia wniosku o wydanie ww. opinii.

11) Naruszenie art. 41 ust. 1 pkt 11 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 10 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji pomimo braku dołączenia do wniosku opinii lub dowodu doręczenia wniosku o wydanie opinii do regionalnego dyrektora ochrony środowiska - w odniesieniu do otuliny rezerwatu, obszaru Natura 2000, parku krajobrazowego i obszaru chronionego krajobrazu - w zakresie otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Bolimowsko-Radziejowskiego z doliną Środkowej Rawki, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;

Odpowiedź:

W związku z brakiem na terenach objętych przedmiotem Wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej takich form ochrony przyrody jak: otuliny rezerwatu, obszary Natura 2000, parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu, Spółka nie wystąpiła o opinię do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i nie miała obowiązku dołączyć do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej dowodu doręczenia wniosku o wydanie ww. opinii.

12) Naruszenie art. 41 ust. 3 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie i wydanie skarżonej decyzji pomimo braku wykazania, że do wniosków o wydanie opinii załączono projekt wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK wraz z załącznikami, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji;

Odpowiedź:

Przedstawiony zarzut jest bezpodstawny, ponieważ Spółka dołączyła projekt wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK wraz z załącznikami do każdego wniosku o wydanie opinii składanego do organów wskazanych w art. 41 ust 1 uCPK. Art. 41 ust. 3 uCPK nie wskazuje, aby podczas składania wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK wnioskodawca był zobowiązany do przedstawienia dodatkowych dowodów, że do wniosków o wydanie opinii załączono projekt wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji.

13) Naruszenie art. 90 ust. 1 UCPK - poprzez jego rażące naruszenie polegające na pominięciu dokonania obwieszczenia w prasie lokalnej i na stronie internetowej Pełnomocnika, co stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania i winno skutkować uchyleniem skarżonej decyzji.

Odpowiedź:

Wnioskodawca wskazuje, że nie posiada wiedzy w zakresie czynności podejmowanych przez Wojewodę w toku prowadzonego postępowania w zakresie obwieszczenia w prasie lokalnej. Zgodnie z posiadaną wiedzą obwieszczenie o wydaniu DULICpk było opublikowane na stronach internetowych Pełnomocnika.

Odwołanie Pana Andrzeja Mrugały z dnia 14.02.2025 r. wraz z pismem uzupełniającym z dnia 27.02.2025 r.:

- 1) Za naruszenie art. 2, art. 20 i art. 21 Konstytucji należało uznać:
 1. cały mechanizm przejęcia nieruchomości (opisany w 7 punktach na str.2 odwołania), w tym potencjalne straty obecnych właścicieli, SP i JST,
 2. brak możliwości wyceny nieruchomości niezabudowanych na podstawie UoCPK (art.61),
 3. a co za nim idzie, pozbawienie właścicieli podstawowych praw przysługujących im w postępowaniu: 1. prawa do oceny skutków faktycznych (ekonomicznych) wydanej decyzji administracyjnej oraz 2. prawa do podjęcia, na podstawie logicznych przesłanek, decyzji co do dalszych działań

w ich sprawie (wynikającego z pozbawienia prawa z pkt.1). Na tej podstawie Wojewoda mógł odmówić wydania decyzji.

Odpowiedź:

DULICpk została wydana na podstawie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 1747, dalej ustawa o CPK). Zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy o CPK lokalizacja Inwestycji następuje w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK. DULICpk wskazuje także - na podstawie art. 42 ust. 2 pkt 9 ustawy o CPK - nieruchomości lub ich części podlegające wywłaszczeniu. Nieruchomości określone w DULICpk jako podlegające wywłaszczeniu stają się własnością Spółki Celowej za odszkodowaniem (art. 48 ust. 1 uCPK). Natomiast skutek w postaci wywłaszczenia nieruchomości następuje z mocy art. 50 ust. 1 uCPK stanowiącego, że przejście prawa własności na rzecz Spółki Celowej następuje z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK staje się ostateczna. W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że DULICpk została wydana zgodnie i na podstawie obowiązujących przepisów, a skutek w zakresie przejścia prawa własności wynika wprost z tychże przepisów.

Realizacja Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących zgodnie z art. 3 ust. 1 uCPK stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 z późn.zm.). Warto zaznaczyć, że w orzecznictwie na tle kwestii podmiotu, który realizuje cel publiczny niekwestionowane jest stanowisko zaprezentowane w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 2008 r. sygn. akt II OSK 548/07 wskazującego, że „Pojęcie inwestycji celu publicznego jest w swej istocie oparte na kryterium przedmiotowym, nie zaś podmiotowym czy funkcjonalnym. Oznacza to, że inwestycję tego typu stanowi każde działanie o zasięgu lokalnym i ponadlokalnym, które realizuje cele publiczne, bez względu na to czy inwestorem jest podmiot prywatny czy publiczny. Nie ma również znaczenia zaangażowanie środków publicznych. Inwestycja celu publicznego może być finansowana równie dobrze w całości ze środków prywatnych jak i publicznych, o ile tylko realizuje cele zawarte w zamkniętym katalogu przepisu art. 6 u.g.n.” (tak też m.in. Wyrok WSA w Gliwicach z 18.05.2007 r. sygn. akt II SA/Gl 852/06, Wyrok WSA w Gdańsku z 23.01.2019 r. sygn. akt II SA/Gd 608/18, LEX nr 2617165, Wyrok WSA w Gdańsku z 21.12.2022 r. sygn. akt II SA/Gd 501/22, E. Bończak-Kucharczyk [w:] Ustawa o gospodarce nieruchomościami. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 6. czy J. Jaworski, A. Prusaczyk, A. Tułodziecki, M. Wolanin, Ustawa o gospodarce nieruchomościami. Komentarz, wyd. 8, 2023).

Podniesione przez Odwołującego kwestie dotyczące roli Spółki Celowej są bezprzedmiotowe, ustawodawca wyraźnie w przepisach wskazał jak od strony prawno-organizacyjnej ma być realizowana Inwestycja czy Inwestycja Towarzysząca w rozumieniu uCPK, i jest to zgodne także z dotychczasowym dorobkiem doktryny i orzecznictwa w tej mierze.

W odniesieniu do kwestii odszkodowania, w tym wyceny nieruchomości z uwzględnieniem art. 61 uCPK zarzuty Odwołującego są bezprzedmiotowe w postępowaniu w sprawie ustalenia lokalizacji dla Inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego. Zgodnie z uCPK decyzja o ustaleniu lokalizacji w zakresie CPK nie ustala odszkodowania za nieruchomości przejęte na rzecz Spółki Celowej. Kwestia ustalenia odszkodowania za wywłaszczane nieruchomości realizowana jest w odrębnym postępowaniu. Zgodnie z art. 59 ust. 1 uCPK z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 46 uCPK,

wszczyzna się postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania z tytułu wywłaszczenia nieruchomości. Należy podkreślić, że rozwiązanie rozdzielające decyzję o wywłaszczeniu od decyzji ustalającej odszkodowanie z tego tytułu nie jest wyjątkowym rozwiązaniem w uCPK, gdyż jest stosowane w innych przepisach szczególnych jak np. w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 311), czy ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 697), jest także wprost wskazane w art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 1145).

Nieuzasadnione są obawy Odwołującego w zakresie w jakim dochodzi do wniosku, że art. 61 uCPK uniemożliwia wycenę nieruchomości niezabudowanych, czy też, że należało dążyć do zmiany tego przepisu. Art. 61 ust. 1 uCPK wyraźnie wskazuje, że podstawę ustalenia wysokości odszkodowania stanowi wartość rynkowa nieruchomości, zaś ust. 4 art. 61 stanowi, że wartość nieruchomości określa się według dotychczasowego przeznaczenia nieruchomości, jeżeli cel wywłaszczenia nie powoduje wzrostu wartości nieruchomości. Art. 61 uCPK dotyczy zarówno nieruchomości zabudowanych jak i niezabudowanych. Regulacja ta jest zbliżona do rozwiązań przyjętych w art. 134 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Warto podkreślić, że wycenę nieruchomości na potrzeby postępowania w sprawie ustalenia odszkodowania dokonuje rzeczoznawca majątkowy w formie operatu szacunkowego (art. 60 ust. 2 uCPK). Wycena nieruchomości realizowana będzie na podstawie art. 61-62 uCPK, a w sytuacjach nieuregulowanych znajdą zastosowanie na podstawie art. 3 ust. 2 uCPK przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 5 września 2023 r. w sprawie wyceny nieruchomości (Dz.U. poz. 1832).

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 154 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami wyboru właściwego podejścia oraz metody i techniki szacowania nieruchomości dokonuje rzeczoznawca majątkowy, uwzględniając w szczególności cel wyceny, rodzaj i położenie nieruchomości, przeznaczenie w planie miejscowym, stan nieruchomości oraz dostępne dane o cenach, dochodach i cechach nieruchomości podobnych. Nie ma w ocenie Spółki szansy na zaistnienie sytuacji, w której brak będzie możliwości ustalenia przez rzeczoznawcę majątkowego wartości nieruchomości, w tym niezabudowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Reasumując przedmiotem postępowania jest ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, a nie ustalenie odszkodowania. W związku z tym sformułowane wyżej zarzuty wobec DULICpk są całkowicie nie trafne i bezzasadne.

- 2) Złamano zasadę bezstronności z art. 8 kpa. Spółka CPK jest organem prowadzącym (współprowadzącym wraz z Wojewodą) postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania z tytułu wywłaszczenia nieruchomości - tak stanowią art. 59, art. 66 i art. 67 UoCPK - oraz jest jednocześnie stroną postępowania o ustalenie lokalizacji CPK. Postępowanie o ustalenie wysokości odszkodowania rozpoczyna się z dniem doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji lokalizacyjnej (tak stanowią art. 46 ust. 1 i art. 59 ust. 1 UoCPK), czyli ma miejsce zanim zakończy się postępowanie o ustalenie lokalizacji CPK z chwilą kiedy decyzja lokalizacyjna stanie się ostateczna. Spółka CPK występuje więc w tym samym czasie i tej samej sprawie w roli organu prowadzącego postępo-

wanie i w roli strony. Zachodzi tu więc oczywisty konflikt interesów Spółki CPK i właścicieli nieruchomości, co skutkuje naruszeniem zasady bezstronności organu prowadzącego postępowanie administracyjne z art. 8 kpa. Postępowanie o ustalenie lokalizacji, skutkujące wywłaszczeniem na rzecz Spółki CPK, i postępowanie o ustalenie wysokości odszkodowania są osobnymi postępowaniami, ale razem stanowią jedną procedurę wywłaszczenia za odszkodowaniem i są prowadzone jednocześnie, co uzasadniłem wcześniej (str. 4 i 5 odwołania).

Odpowiedź:

Przyjęte w zapytaniu założenie, że „Postępowanie o ustalenie wysokości odszkodowania rozpoczyna się z dniem doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji lokalizacyjnej (tak stanowią art. 46 ust. 1 i art. 59 ust. 1 UoCPK), czyli ma miejsce zanim zakończy się postępowanie o ustalenie lokalizacji CPK z chwilą kiedy decyzja lokalizacyjna stanie się ostateczna” nie jest trafne, jednakże niezależnie od tego zarzut naruszenia art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: „kpa”) należy uznać za bezpodstawny. Art. 8 kpa stanowi w § 1, że organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, a w § 2, iż organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. W ocenie Spółki zarzut naruszenia ww. przepisów w odniesieniu do DULICpk jest nieuzasadniony. Organ I instancji prowadził postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami, rozstrzygnięcie zapadłe przed organem I instancji nie wykracza poza uprawnienie do działania organu wynikające z obowiązujących przepisów prawa, zasadność i konieczność ustalenia lokalizacji dla Inwestycji wynika z wniosku Spółki Celowej. Odwołujący nie wskazał także w jaki sposób zostało naruszone zaufanie do organów władzy publicznej w ramach postępowania o wydanie DULICpk. Działanie zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie uzyskania DULICpk oraz związane z ustaleniem odszkodowania zgodnie z przepisami uCPK, w tym w szczególności z art. 58 i nast. uCPK nie narusza w żaden sposób zasady bezstronności, nie powoduje konfliktu interesów.

- 3) Złamano zasadę informowania stron wynikającą z art. 9 kpa. Nie byłem należycie informowany o przebiegu postępowania przed wydaniem decyzji lokalizacyjnej. Z treści decyzji wynika, że wniosek o wydanie decyzji został złożony 16 października 2023 r., następnie był uzupełniany lub zmieniany 8 razy: 23.10.2023, 23.11.2023, 19.12.2023, 20.05.2024, 24.05.2024, 05.11.2024, 16.12.2024, 23.12.2024. W toku postępowania nie zostałem poinformowany ani razu o powyższych uzupełnieniach ani o zmianach. Przez to nie byłem świadomy, co dzieje się w sprawie, której jestem stroną, a co miało wpływ na wiedzę na temat moich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania. Mimo że art.9 kpa stanowi, że organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego, obowiązek ten nie został przez organ wykonany.

Odpowiedź:

Podniesiony zarzut nie jest uzasadniony. Zgodnie z art. 9 kpa organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i praw-

nych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. W ocenie Spółki organ I instancji zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie wydania DULICpk jak i w zawiadomieniu o jej wydaniu zawarł stosowne i wymagane pouczenia oraz informacje.

Nadto należy zwrócić uwagę, że zdaniem wnioskodawcy w postępowaniu zakończonym DULICpk poza wskazanymi wyżej elementami wynikającymi z przekazanych stronie zawiadomień, brak jest regulacji materialnoprawnej i procesowej uprawnień lub obowiązków wynikających z normy prawnej będącej przedmiotem konkretyzacji w tej sprawie, która uzasadniałaby obowiązek udzielania dodatkowych informacji do których odnosi się art. 9 kpa. Obowiązek informacyjny nie może oznaczać wkraczania przez organ w sferę doradztwa czy sugerowania określonych działań.

- 4) Złamanie zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art.10 §1 kpa): Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Przez nieinformowanie stron o przebiegu postępowania, nie miałem możliwości realizacji swoich uprawnień jako strony, poprzez czynny udział w każdym stadium postępowania. Wojewoda powinien być informować strony o przebiegu postępowania, udzielając im wyjaśnień i wskazówek.

Odpowiedź:

W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, że „zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Należy przy tym podkreślić, że to na stronie stawiającej powyższy zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II OSK 1014/14)” (tak wyrok WSA w Gliwicach z 15.12.2021 r., II SA/GI 1115/21, LEX nr 3294772). Ponadto „to do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy strona powinna wykazać, że niezawiadomienie jej przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych uniemożliwiło jej dokonanie w danym postępowaniu konkretnej czynności procesowej.” (tak wyrok NSA z 19.11.2024 r., I OSK 1748/21, LEX nr 3821961). Strona w żaden sposób nie przedstawiła jakich czynności procesowych nie mogła podjąć i jaki ma to wpływ na wynik rozstrzygnięcia. Ponadto zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępniał stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

Strona nie wskazała jakich to wyjaśnień i wskazówek był obowiązany udzielić Wojewoda, mając na uwadze, że obowiązki w zakresie informowania „nie mogą jednak być odczytywane w taki sposób, który zwalniałby stronę postępowania od wszelkiej dbałości o własne interesy i od wszelkiej aktywności procesowej. W żadnej mierze nie można wymagać od organu, by w ramach obowiązków z art. 9 KPA

zastępował stronę w jej aktywności poprzez instruowanie o wyborze optymalnego sposobu postępowania" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 lipca 2023 r. I OSK 1555/20). Dlatego w tej mierze także zarzut odwołania jest także niezasadny.

- 5) Wojewoda, prowadząc postępowanie, złamał zasadę przekonywania wyrażoną w art. 11 kpa. Zgodnie z nią, organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. Ponieważ przez nieinformowanie mnie o przebiegu postępowania nie uczestniczyłem w postępowaniu o wydanie zaskarżanej decyzji, nie wyjaśniano mi zasadności przesłanek, którymi organ kierował się w toku postępowania. W ogóle niczego mi nie wyjaśniono. W praktyce realizacja przez Wojewodę obowiązków wynikających z art. 9, art. 10 i art. 11 kpa oraz umożliwienie mi korzystania z moich praw wyglądały tak: dowiedziałem się, że decyzja została wydana, więc moja nieruchomości została wywłaszczona, i miałem 14 dni na odwołanie. Tak samo, nie byłem traktowany jak strona w postępowaniu administracyjnym przed RDOS i GDOS o wydanie tzw. decyzji środowiskowej. Nie wiem nic poza doniesieniami medialnymi.

Odpowiedź:

W zakresie tak sformułowanego zarzutu odwołania znajdują zastosowanie także wyjaśnienia zawarte wyżej w odpowiedzi na zagadnienia oznaczone nr 3 i 4. W ocenie Spółki Strona Odwołująca miała zapewniony udział w postępowaniu, z treści odwołania nie wynika, aby nie została w sposób prawidłowy zawiadomiona o wszczęciu postępowania, ponadto Strona zapoznała się z aktami sprawy w organie I instancji. W toku postępowania Strona nie występowała o wyjaśnienie, nie składała żadnych zapytań. Zgodnie z przepisami ustawy o CPK zawiadomienie o wydaniu Decyzji Lokalizacyjnej zostało doręczone Stronie. Należy zaznaczyć, że w uzasadnieniu DULICpk organ I instancji szeroko wyjaśnił i uzasadnił podjęte rozstrzygnięcie w sprawie, którego zresztą strona nie podważa, dlatego też podniesiony zarzut w odwołaniu jest w ocenie Spółki bezzasadny.

Wymaga podkreślenia, że zasada przekonywania nakłada na organ obowiązek dołożenia należytej staranności w wyjaśnieniu stronie zasadności podjętego rozstrzygnięcia. Zasada ta nie może być jednak rozumiana w ten sposób, że wymaga od organu osiągnięcia rezultatu, tzn. przekonania strony o tym, że adresowana do niej decyzja jest słuszna i zgodna z prawem (por. np. wyrok NSA z 29 września 2010 r., I OSK 124/10, CBOSA). Innymi słowy, okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. np. wyr. WSA w Warszawie z 16.12.2014 r., IV SA/Wa 2041/14, Legalis) – M. Wierzbowski, A. Wiktorowska (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. 31, 2023, Nb 2 do art. 11.

Odwołanie Pani Katarzyny Solskiej i Pana Łukasza Solskiego z dnia 13.02.2025 r.:

- 1) Naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 7 oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez nieposzanowanie w procesie ustalania lokalizacji inwestycji

w zakresie CPK prawa własności działek nr 23, 28, 26/2, 73 z obrębu Maurycew, przekroczenie władztwa administracyjnego i nieprawidłowe wyważenie interesów prywatnych i interesu publicznego;

Odpowiedź:

Tryb i zasady wydawania DULICpk zostały kompleksowo uregulowane na gruncie uCPK. Ani Rozdział 3 „Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK”, ani Dział I „Przepisy ogólne” DULICpk nie zawierają odesłań do stosowania przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przy wydawaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK. Zgodnie z art. 3 pkt 2 uCPK, w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis ten nie wymienia ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zarzut jest zatem bezzasadny.

- 2) Naruszenie art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02.04.1997 r. w zw. z art. 64 ust. 2 i 3 Konstytucji RP przez nałożenie niekoniecznych ograniczeń w korzystaniu z konstytucyjnie chronionego prawa własności działek nr 23, 28, 26/2, 73 z obrębu Maurycew, a w zasadzie przez niekonieczne pozbawienie nas prawa własności do tych działek, jak również przez nierówną ochronę prawa własności i nieuzasadnione zróżnicowanie jej udzielania niektórym właścicielom nieruchomości (nieobjętym decyzją lokalizacyjną), a innym właścicielom (objętym decyzją lokalizacyjną CPK) odbieranie tej ochrony;

Odpowiedź:

Ingerencja w prawo własności, związana z realizacją inwestycji objętej DULICpk, ograniczona została wyłącznie do zakresu niezbędnego dla jej przeprowadzenia. Spółka Celowa jako inwestor dokonała wyboru najkorzystniejszych w jej ocenie rozwiązań odnoszących się do planowanego przedsięwzięcia, planowane wywłaszczenie działek będących własnością Odwołujących się jest konieczne zarówno dla realizacji inwestycji, jak i jej prawidłowego funkcjonowania. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że ingerencja w prawo własności Odwołujących się ma charakter nadmierny, nieusprawiedliwiony bądź narusza zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Nie można zatem uznać, że przyjęty w art. 3 ust. 1 uCPK cel publiczny nie uzasadnia ingerencji w prawo własności w zakresie zaakceptowanym przez organ I instancji. W niniejszym postępowaniu spełnione zostały również przesłanki wywłaszczenia, albowiem przejście prawa własności na rzecz Spółki Celowej następuje z mocy prawa, na podstawie przepisów uCPK, przy jednoczesnym zapewnieniu prawa do odszkodowania za przejętą część nieruchomości.

Już sama istota inwestycji w zakresie CPK wiąże się z ingerencją w prawa innych podmiotów, objętych DULICpk. Zakres tej ingerencji może być różny i jest warunkowany dążeniem Spółki Celowej do wprowadzenia możliwie najmniej uciążliwych ograniczeń. Siłą rzeczy inwestycja w zakresie CPK ma swoje granice przestrzenne, w związku z czym istnieć będzie zbiór nieruchomości znajdujących się w jej bezpośrednim sąsiedztwie, ale nieobjętych DULICpk. Ten nieunikniony stan rzeczy nie świadczy o wadliwości DULICpk czy też naruszeniu zasady równości wobec prawa.

Przywołać można w tym miejscu wyrok NSA z 14.01.2025 r., II OSK 2407/24 odnoszący się co prawda do tzw. specustawy drogowej, ale pogląd w nim wyrażony znajduje zastosowanie również w odniesieniu do uCPK. Sąd wskazał w uzasadnieniu ww. orzeczenie, że (...) *prawo własności nie jest prawem absolutnym i może doznawać ograniczeń, a co więcej nawet – wywłaszczeniu, o ile zostały spełnione przez normodawcę przesłanki konstytucyjne zawarte w art. 21 ust. 2, art. 31 ust. 3 i art. 64 ust. 3 Konstytucji RP. A mianowicie, wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem oraz ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw (w tym prawa własności) mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Otóż specustawa drogowa zawiera właśnie wszystkie ww. elementy warunkujące dopuszczalną prawem ingerencję władzy publicznej w prawo własności. Już chociażby z art. 6 pkt 1 u.g.n. wynika, że budowa dróg jest celem publicznym; a w specustawie przewidziano mechanizm odszkodowawczy za nieruchomości wywłączoną pod realizację inwestycji drogowej (inwestycja celu publicznego); co też potwierdza, że ograniczenie prawa własności zostało przewidziane w ustawie. Są to zatem wszystkie wymagane przesłanki, które warunkują możliwość dopuszczalnej prawem ingerencji władzy publicznej w prawo własności. W dorobku myśli prawniczej nie wymyślono innego lepszego mechanizmu, który by zezwalał na taką ingerencję organów władzy publicznej w prawo własności. Względem istnienia interesu publicznego, co wiąże się z istnieniem celu publicznego, kwestie proporcji ingerencji w prawo własności nie odgrywają decydującej roli. Stąd wymóg rekompensaty za utraconą (wywłączoną) nieruchomości, a nawet roszczenie o wykup pozostałej części nieruchomości, zostały przewidziane w specustawie. Jednak te uprawnienia i roszczenia skarżących mogą być realizowane w odrębnych postępowaniach niż wydanie decyzji ZRID.*

- 3) Naruszenie art. 22 Konstytucji RP przez ograniczenie mnie Łukasza Solskiego wolności działalności gospodarczej prowadzonej od 2009 roku początkowo w formie jednoosobowej działalności gospodarczej przeze mnie Łukasza Solskiego, następnie w roku 2024 przekształconej w spółkę z o.o. na działce nr 28 oraz 26/2 w drodze decyzji lokalizacyjnej, a nie w drodze ustawy.

Odpowiedź:

Art. 22 Konstytucji RP należy odczytywać w powiązaniu z art. 31 ust. 3 Konstytucji, zgodnie z którym ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Odpowiadając na przywołany wyżej zarzut należy odnieść się do stanowiska Spółki Celowej co do zarzutu nr 2 (Pani Katarzyny Solskiej i Pana Łukasza Solskiego), z którego wynika, że dokonana ingerencja jest proporcjonalna i zgodna z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Zgodnie z art. 22 Konstytucji ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. W związku z tym należy stwierdzić, że DULICpk nie narusza art. 22 Konstytucji, ponieważ tryb i zasady wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK zostały uregu-

lowane na poziomie ustawowym, a realizacja inwestycji w zakresie CPK spełnia wymóg „ważnego interesu publicznego”.

Odwołanie Pana Dariusza Trzcíńskiego z dnia 10.02.2025 r.:

- 1) Linia rozgraniczająca Drogę Powiatową nr 3834W a działkę nr 39/2, znajduje się zbyt blisko budynku mieszkalnego, usytuowanego na wspomnianej działce 39/2. Przebiegająca linia rozgraniczająca będzie niezgodna z prawem budowlanym. Usytuowanie domu, którego CPK nie uwzględniło w planie lokalizacyjnym, znajduje się na załączonych mapkach (zał. 1; zał. 2; zał.3).

Odpowiedź:

W odniesieniu do podniesionego przez Odwołującego argumentu, Inwestor informuje, że linia rozgraniczająca została poprowadzona poprawnie i nie narusza istniejącego budynku mieszkalnego, zachowane są wystarczające odległości, zgodne z obowiązującymi przepisami. Należy też zauważyć, że przedmiotowy obiekt budowlany nie został zinwentaryzowany powykonawczo i nie znajduje się na mapie ewidencyjnej prowadzonej w starostwie powiatowym. Użytek budowlany został ograniczony jedynie od strony drogi powiatowej linią rozgraniczającą i zdaniem Inwestora pozostała część może być wykorzystywana przez właściciela zgodnie z przeznaczeniem. Pozostała część działki użytkowana rolniczo w dużej części jest przeznaczona pod inwestycję i będzie podlegać wywłaszczeniu za odszkodowaniem, którego wysokość zostanie określona przez Wojewodę w odrębnym postępowaniu.

- 2) Działka 39/2, która powstaje po podziale działki nr 39 i zostaje przy właścicielu, nie nadaje się do dotychczasowego użytkowania. Świadczy o tym wielkość a zwłaszcza kształt, który powstał po podziale działki 39.

Odpowiedź:

Zgodnie z art. 48 ust. 3 i 4 uCPK jeżeli wywłaszczeniem objęta jest część nieruchomości, a pozostała część nieruchomości nie nadaje się do wykorzystywania w dotychczasowy sposób albo zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem, na żądanie właściciela lub użytkownika wieczystego Inwestor nabywa pozostałą część, w drodze umowy, na rzecz Spółki Celowej. Przez wykorzystanie w dotychczasowy sposób należy rozumieć wykorzystanie nieruchomości w jej faktycznym stanie zagospodarowania lub dokonanie zmiany sposobu zagospodarowania nieruchomości zgodnej z ostatecznym pozwoleniem na budowę.

Powyższa kwestia stanowi zatem odrębne od postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie CPK zagadnienie, które będzie przedmiotem rozpatrzenia przez Inwestora na ewentualny wniosek właściciela. Sprawa nabycia pozostałej części nieruchomości może być rozpatrywana po dniu, w którym dojdzie do przejścia własności na rzecz Spółki Celowej części nieruchomości objętej wywłaszczeniem, czyli po dniu, gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji w zakresie CPK stanie się ostateczna.

- 3) Żaden, z przedstawionych przez pracowników CPK projektów (zał. 1; zał.2; zał.3), nie wskazuje na to, aby linia rozgraniczająca ingerowała w tak dużym stopniu w działkę nr 39. Ponadto, żaden z pracowników CPK nie jest w stanie uzasadnić powodu tak dużej ingerencji we wspomnianą działkę 39. Nasuwa się wniosek, iż Spółka CPK, posługując się uprawnieniami Wojewody do wywłaszczenia, dąży do zawłaszczenia jak największego terenu.

Odpowiedź:

Spółka Celowa zgodnie z wnioskiem o wydanie DULICpk, mając na względzie terytorialny zasięg planowanej Inwestycji wskazała m.in. linie rozgraniczające teren Inwestycji oraz przedłożyła wykaz nieruchomości lub ich części podlegających wywłaszczeniu. Przekazany skarżącemu przez CPK fragment koncepcji drogowej ma charakter wstępnym (nie jest projektem), nie został w tym kształcie przyjęty do realizacji i nie jest przedmiotem wniosku o pozwolenie na budowę. Wskazując teren w liniach rozgraniczających wnioskodawca (Spółka Celowa) wskazuje, że jest to teren niezbędny do realizacji Inwestycji. Wnioskodawca to stanowisko podtrzymuje. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że ingerencja w prawo własności Odwołującego się ma charakter nadmierny czy nieuzasadniony.

Odwołanie Gminy Baranów z dnia 10.02.2025 r.:

- 1) Naruszenie art. 7 w związku z art. 7b Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak niezbędnego wyjaśnienia w zaskarżonej decyzji celów jej wydania dla inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego oraz wyjaśnienia przyczyn wyboru wybranego wariantu oraz miejsca jej realizacji albowiem decyzja została przygotowana w formie zestawienia geodezyjnego terenu, który ma zostać zajęty na potrzeby jej realizacji;

Odpowiedź:

Organ I instancji w uzasadnieniu DULICpk (s. 155-156 oraz s. 174-175) w cytowanych odpowiedziach udzielanych stronom postępowania wskazywał w jakim zakresie organ ocenia wnioski i rozstrzyga sprawę:

„Zauważenia wymaga również, że Wojewoda Mazowiecki jako organ prowadzący powyższe postępowania działa na podstawie i w granicach przepisów prawa, w tym specustawy CPK, a także w granicach wniosku Spółki Celowej. Nie ma on możliwości ingerowania w warstwę merytoryczną i zakres wniosku, tym bardziej nie posiada kompetencji do kwestionowania przepisów specustawy CPK, ani żadnych innych ustaw. Ocenie dokonanej przez organ wojewódzki może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy CPK. Jeżeli inwestor spełni wszystkie warunki określone w powyższych przepisach, Wojewoda Mazowiecki nie ma możliwości odmówienia wydania ww. decyzji. Przepisy powyższej specustawy nie dają Wojewodzie Mazowieckiemu możliwości uzależnienia decyzji w zakresie CPK od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego odnośnie decyzji wydawanych na podstawie specustaw (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20

stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o lokalizacji inwestycji na podstawie przepisów specustawy nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości”.

Należy w tym względzie podzielić stanowisko organu I instancji. Spółka Celowa uwzględniając powyższe wskazała we wniosku o wydanie DULICpk obszar niezbędny dla lokalizacji Inwestycji. Upřednio Spółka Celowa pozyskała dla potrzeb Inwestycji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”. Lokalizacja ustalona DULICpk jest zgodna z ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

W odwołaniu Gmina powołuje się na to, że: *„Z treści decyzji nie wynika kluczowa okoliczność, tj. rozstrzygnięcie wątpliwości, dlaczego i na jakiej podstawie prawnej zrezygnowano z rozbudowy istniejących lotnisk zlokalizowanych w pobliżu aglomeracji warszawskiej (np. Modlin, Radom, Łódź), na rzecz lokalizacji, która ingeruje w dotychczasową przestrzeń lokalną, specyfikę społeczną oraz infrastrukturę lokalną w sposób, który niszczy ją bezpowrotnie.”* Organ nie jest zobowiązany do rozważenia i oceny wszystkich możliwych wariantów realizacji inwestycji. Organ nie prowadzi analizy wariantowej, ponieważ nie stanowi to przedmiotu postępowania – to inwestor decyduje o zakresie inwestycji i przedmiotowego wniosku, a organ ocenia, czy planowana inwestycja w przedstawionym wariantcie może zostać zrealizowana we wskazanym terenie. Nie istnieje żaden przepis prawa, który nakładałby na organ obowiązek uzasadnienia, dlaczego zaakceptował dany wariant inwestycji oraz dlaczego zrezygnowano z rozbudowy istniejących w województwie mazowieckim lotnisk, w związku z czym nie stanowi to naruszenia art. 7 KPA.

2) Naruszenie art. 7 w związku z art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak istotnych ustaleń faktycznych w zakresie niezbędnego wyjaśnienia lokalizacji inwestycji na terenach Gminy Baranów;

Odpowiedź:

Odpowiedź zawiera się w odpowiedzi na zarzut ad. 1) powyżej. Należy podkreślić, że Organ I instancji nie prowadzi analizy wariantowej, ponieważ nie stanowi to przedmiotu postępowania – to inwestor decyduje o zakresie inwestycji i przedmiotowego wniosku, a organ ocenia, czy planowana inwestycja w przedstawionym wariantcie może zostać zrealizowana we wskazanym terenie. Nie istnieje żaden przepis prawa, który nakładałby na organ obowiązek uzasadnienia, dlaczego zaakceptował dany wariant inwestycji oraz dlaczego zrezygnowano z rozbudowy istniejących w województwie mazowieckim lotnisk, w związku z czym nie stanowi to naruszenia art. 7 KPA. W nawiązaniu do art. 107 § 3 należy wskazać, że w ocenie Inwestora, Wojewoda działając jako organ administracji, wyczerpująco i w sposób całkowicie zgodny z przepisami wyjaśnił motyw i przytoczył podstawy swojego rozstrzygnięcia.

- 3) Naruszenie art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak rozstrzygnięcia istotnych kwestii dot. ingerencji założeń wynikających z decyzji lokalizacyjnej w infrastrukturę zabezpieczającą potrzeby lokalne społeczności Gminy Baranów np. poprzez brak postanowień dot. określenia ingerencji w układ dróg lokalnych, gminną sieć wodociągową i kanalizacyjną;

Odpowiedź:

Odpowiadając na przedmiotowy zarzut należy odwołać się do odpowiedzi na zarzut ad. 1) powyżej. Ponadto należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 40 ust. 2 pkt 3) uCPK DULICpk określa wymagania dotyczące powiązania Inwestycji z drogami publicznymi, liniami kolejowymi oraz sieciami, w tym w zależności od potrzeb obszary albo punkty lokalizacji połączeń z tymi drogami, liniami kolejowymi oraz sieciami. Organ I instancji w rozdziale III DULICpk określił wymagania wynikające z przedmiotowego przepisu. UCPK nie precyzuje szczegółowości wymagań dotyczących powiązania Inwestycji z drogami publicznymi, liniami kolejowymi oraz sieciami. Jednocześnie w rozdziale III Wojewoda zawarł odniesienie do rozdziału II, który uszczegóławia te powiązania.

- 4) Naruszenie art. 97 §1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak zawieszenia postępowania do czasu rozpatrzenia odwołania Gminy Baranów od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 7 lipca 2023r. wydanej w sprawie o sygnaturze akt: WOOS-II.420.85.2022.MP.278 oraz skargi Gminy Baranów na pismo Ministra Infrastruktury w dniu 7 czerwca 2023r. nr DL - 1.4703.1.2023 w sprawie zatwierdzenia Planu Generalnego Lotniska - Port Solidarność na lata 2022 – 2060;

Odpowiedź:

Zarzut jest tożsamy z zarzutem wskazanym w pkt nr 1 odwołania Pana Piotra Komorowskiego reprezentowanego przez adw. Łukasza Wyszomirskiego z dnia 14.02.2025 r., na który stanowisko Spółki znajduje się na str. 3-5 niniejszego Załącznika.

- 5) Naruszenie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez brak zapewnienia Gminie Baranów wypowiedzenia się w sprawie wniosku inwestora o wydanie decyzji lokalizacyjnej oraz zgłaszanych do niego zastrzeżeń innych stron postępowania, a po jej wydaniu utrudnianie gminie dostępu do wydanej decyzji.

Odpowiedź:

W ocenie Spółki podniesiony zarzut nie powinien zostać uwzględniony. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępnił stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”. Ponadto należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 10 uCPK do wniosku o wydanie DULICpk dołączono opinię Wójta Gminy Baranów z dnia 13 października 2023 r., co organ I Instancji uwzględnił wskazując na tę opinię w uzasadnieniu DULICpk. Gmina nie

wskazała w jakich czynnościach w ramach postępowania miałyby wziąć udział lub udziału w jakich czynnościach procesowych została pozbawiona, nie wskazała żadnych okoliczności, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a których nie wyjaśniono. Twierdzenie w kontekście decyzji „o braku spełnienia wielu kluczowych warunków umożliwiających wydanie decyzji” jest całkowicie pozbawione uzasadnienia i bezpodstawne. Należy podkreślić, że Gmina jako podmiot publicznoprawny miała szczególne prawo wyrażenia opinii z którego zresztą skorzystała, ponadto jak każda strona postępowania była zawiadomiona o wszczęciu postępowania i miała możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym. Nie sposób także w tym kontekście nie zauważyć, że postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie CPK jest postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów szczególnych uCPK i - jak już wskazano wyżej i na co zwracał uwagę organ I instancji - przedmiot tego postępowania ma wyraźnie określone ustawą ramy i organ, zgodnie z wolą ustawodawcy jedynie w tych ramach uprawniony jest do wydawania rozstrzygnięcia.

W odniesieniu do przywołanego w treści odwołania art. 45 uCPK należy zaznaczyć, że przepis ten wskazuje, że „ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK w przypadkach, o których mowa w art. 38 ust. 2 oraz art. 40 ust. 3, doręczana jest również wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta).” Należy zauważyć, że przepis ten wyraźnie wskazuje na dodatkowy obowiązek przekazania wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) ostatecznej DULICpk, a wspomniana decyzja nie jest jeszcze ostateczna.

W odniesieniu do zarzutu wskazanego w uzasadnieniu „Gmina Baranów wskazuje, iż w przypadku możliwości wypowiedzenia się w sprawie przed wydaniem decyzji, wniosłaby szereg wniosków i uwag argumentujących brak spełnienia wielu kluczowych warunków umożliwiających wydanie decyzji ostatecznej, jak chociażby błędne podanej działki nr 78, w decyzji o nr 5/SPEC/2025” Spółka wskazuje, że odwołujący nie wskazał obrębu, w którym przedmiotowa działka się znajduje, uniemożliwiając jego jednoznaczną identyfikację. Na obszarze objętym decyzją nr 5/SPEC/2025 znajdują się trzy działki o numerze 78, będące na terenie gminy Baranów. Dwie z nich są w całości objęte linią rozgraniczającą i znajdują się we własności CPK oraz jedna podlegająca podziałowi i wywłaszczeniu w części. Wszystkie te działki zostały poprawnie podane w decyzji we właściwych tabelach (Tabela Nr 2 – Wykaz działek będących własnością CPK Sp. z o.o. objętych w całości linią rozgraniczającą teren Inwestycji oraz Tabela Nr 6 - Wykaz nieruchomości podlegających podziałowi, wraz ze wskazaniem części nieruchomości wchodzących i nie wchodzących w obszar linii rozgraniczających Inwestycji). Biorąc pod uwagę obie powyższe kwestie, wskazany w uzasadnieniu zarzut jest bezzasadny.

Odwołanie Pani Ewy Mlosek i Pana Grzegorza Mlosek z dnia 10.02.2025 r.:

- 1) Naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, art. 77 § 1, art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez dokonanie błędnych ustaleń stanu faktycznego oraz nieprawidłową ocenę materiału dowodowego przez organ I instancji, skutkującą niesłusznym, dowolnym oraz bezpodstawnym przyjęciem, iż zasadnym jest ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości o numerach ewidencyjnych 2/1, 2/2, 2/3 położonych w miejscowości Strugi (gmina Teresin), o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 roku o Centralnym Porcie Komunikacyjnym podczas gdy przedmiotowe grunty są niezbędne nam obecnie do prowadzenia działalności rolniczej, zaś w przyszłości grunty te mogły by

być wykorzystywane przez nas pod zabudowę usługową, co powoduje, iż ograniczenie sposobu korzystania z przedmiotowych nieruchomości jest niezasadne i w żaden sposób konieczne do budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego, czego organ I Instancji nie wziął w żaden sposób pod uwagę, co skutkowało wydaniem wadliwej decyzji.

Odpowiedź:

Inwestor informuje, że z wymienionych działek skarżącego, jedynie dwie działki tj. 2/2 i 2/3 są objęte Decyzją Lokalizacyjną. Działka 2/1 nie znajduje się w obszarze linii rozgraniczającej teren inwestycji ani w linii ograniczenia korzystania z nieruchomości. Na działce 2/2, w części po podziale o numerze 2/9 zostało ustanowione ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości na granicy z rzeką Pisią, które ma charakter czasowy i jest związane z prowadzeniem bieżących prac utrzymaniowych i konserwacyjnych koryta Pisi w zasięgu oddziaływania projektowanego wylotu rowu PG-31 oraz projektowanych zrzutów z terenu lotniska (oddziaływania skumulowane) w celu zapewnienia swobodnego przepływu wód oraz bezpiecznego przeprowadzenia wód powodziowych korytem rzeki. Warunki korzystania z nieruchomości, o których mowa w art. 55 i 56 ustawy o CPK, na których zostały ustanowione ograniczenia, zostaną określone w pozwoleniach wodnoprawnych.

Na działce 2/3, w części po podziale o numerze 2/11 zostało ustanowione ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości przy granicy z drogą powiatową, które ma charakter stały i czasowy i jest związane z zapewnieniem trwałego dostępu na potrzeby budowy i późniejszej konserwacji przebudowywanej infrastruktury kolidującej z rowem, tj. sieci telekomunikacyjnej, sieci wodociągowej oraz fragmentu odwodnienia drogi powiatowej DP3828 (proj. przepięcie istniejącego rowu przydrożnego Ø400 mm do rowu PG-31).

Zajęcie i ograniczenie w korzystaniu działek wskazanych powyżej zgodnie z DULICpk jest zasadne i niezbędne na cele realizacji Inwestycji, na cele realizacji celu publicznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 uCPK, jest zgodne z wnioskiem Spółki Celowej.

Odwołanie Pani Barbary Białczak z dnia 10.02.2025 r. oraz Pana Stanisława Białczaka z dnia 10.02.2025 r.:

1) Naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść wydanej decyzji:

- a) Naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego zebranego w sprawie, nie uwzględnienie wszystkich faktów i nie przypisanie im odpowiedniego znaczenia; nie ustalenie, czy dla realizacji przedmiotowej inwestycji niezbędna jest jej lokalizacja na terenie nieruchomości Stanisława Białczak i Barbary Białczak;
- b) Naruszenie art. 8 k.p.a. poprzez prowadzenie sprawy w sposób niebudzący zaufania uczestników postępowania do władzy publicznej w związku z brakiem wyjaśnień oraz wskazania stronom obowiązujących przepisów oraz brak ustosunkowania się do zgłoszonych twierdzeń i wniosków stron, a także nieuwzględnienie i nieustosunkowanie się do ich interesów;
- c) Naruszenie art. 9 k.p.a. poprzez brak poinformowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych mogących mieć znaczenie w postępowaniu;

- d) Naruszenie art. 10 k.p.a. i art. 81 k.p.a poprzez niezapewnienie stronom czynnego udziału w postępowaniu, w tym uniemożliwienie stronom wypowiedzenia się co do materiałów, na których oparto rozstrzygnięcie;
- e) Naruszenie art. 11 k.p.a i art. 18 E.K.D.A. poprzez brak wyjaśnienia i uargumentowania zasadności przesłanek, którymi organ kierował się przy postępowaniu, niewyjaśnienie przesłanek uznania za niezbędne usytuowania przedmiotowej inwestycji na należącej do Stanisława Białczak i Barbary Białczak nieruchomości;
- f) Naruszenie art. 80 k.p.a poprzez uznanie, że zebrane dowody w sprawie pozwalają na przyjęcie, że zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji ustalającej lokalizację inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego;
- g) Naruszenie art. 107 § 3 k.p.a. poprzez lakoniczne i niezrozumiałe uzasadnienie decyzji; wady uzasadnienia, w szczególności niewskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione i dowodów, na których się oparł, a także brak w uzasadnieniu skarżonej decyzji wyjaśnienia przyczyn, dla których organ administracji uznał za niezbędne usytuowanie przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego na nieruchomości Stanisława Białczak i Barbary Białczak;

Odpowiedź:

Odnosząc się do podniesionych wyżej procesowych zarzutów w ocenie Spółki nie powinny zostać uwzględnione.

Spółka przedstawiła wymagane uCPK elementy i załączniki wniosku o wydanie decyzji i ustaleniu lokalizacji w zakresie CPK. Wojewoda szczegółowo opisał przedłożone dokumenty w części pierwszej uzasadnienia ww. decyzji (s. 152-154). Organ I instancji po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny pod względem formalno-prawnym zawiadomił strony o wszczęciu postępowania. Zawiadomienie zostało wysłane właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie przedmiotowej decyzji. Strony miały zapewniony udział w postępowaniu administracyjnym.

W orzecnictwie i doktrynie podkreśla się, że „zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Należy przy tym podkreślić, że to na stronie stawiającej powyższy zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II OSK 1014/14)” (tak wyrok WSA w Gliwicach z 15.12.2021 r., II SA/GI 1115/21, LEX nr 3294772). Ponadto „to do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy strona powinna wykazać, że niezawiadomienie jej przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych uniemożliwiło jej dokonanie w danym postępowaniu konkretnej czynności procesowej.” (tak wyrok NSA z 19.11.2024 r., I OSK 1748/21, LEX nr 3821961). Strona w żaden sposób nie przedstawiła jakich czynności procesowych nie mogła podjąć i jaki ma to wpływ na wynik rozstrzygnięcia. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępniał stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

Zasada budzenia zaufania uczestników postępowania nie oznacza obowiązku przyjęcia stanowiska strony, lecz rzetelne, przejrzyste i bezstronne prowadzenie postępowania administracyjnego z poszanowaniem jej praw procesowych – co miało miejsce w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Spółki, Wojewoda działając jako organ administracji, wyczerpująco i w sposób całkowicie zgodny z przepisami wyjaśnił motyw i przytoczył podstawy swojego rozstrzygnięcia.

Organ I instancji w uzasadnieniu DULICpk (s. 155-156 oraz s. 174-175) w cytowanych odpowiedziach udzielanych stronom postępowania wskazywał w jakim zakresie organ ocenia wnioski i rozstrzyga sprawę: „Zauważenia wymaga również, że Wojewoda Mazowiecki jako organ prowadzący powyższe postępowania działa na podstawie i w granicach przepisów prawa, w tym specustawy CPK, a także w granicach wniosku Spółki Celowej. Nie ma on możliwości ingerowania w warstwę merytoryczną i zakres wniosku, tym bardziej nie posiada kompetencji do kwestionowania przepisów specustawy CPK, ani żadnych innych ustaw. Ocenie dokonanej przez organ wojewódzki może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy CPK. Jeżeli inwestor spełni wszystkie warunki określone w powyższych przepisach, Wojewoda Mazowiecki nie ma możliwości odmówienia wydania ww. decyzji. Przepisy powyższej specustawy nie dają Wojewodzie Mazowieckiemu możliwości uzależnienia decyzji w zakresie CPK od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Stosownie do orzecznictwa sądowno-administracyjnego odnośnie decyzji wydawanych na podstawie specustaw (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o lokalizacji inwestycji na podstawie przepisów specustawy nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości”. Należy w tym względzie podzielić stanowisko organu I instancji.

Nieruchomość stanowiąca własność Odwołujących (gmina Teresin, obręb Maurycew działka nr 106) została wskazana w wykazie działek objętych wnioskiem o wydanie DULICpk (tabela nr 1 poz. 1140 w DULICpk) oraz w została wskazana w wykazie działek podlegających wywłaszczeniu na rzecz CPK Sp. z o.o. w całości (tabela nr 7 poz. 431 DULICpk), w odniesieniu do której organ I instancji wskazał, że na podstawie art. 48 ust. 1 oraz art. 50 ust. 1 specustawy nieruchomości stają się z mocy prawa własnością Spółki Celowej, z dniem, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna, za odszkodowaniem.

Lokalizacja Inwestycji na ww. nieruchomości została ustalona zgodnie z przepisami uCPK, jest także zgodna z DUŚ. Brak zatem podstaw do weryfikacji decyzji organu I instancji w tym zakresie.

oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis ten nie wymienia ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zarzut jest zatem bezzasadny.

Odnosząc się do kwestii oceny, czy proponowany przez inwestora przebieg inwestycji jest uzasadniony, usprawiedliwiony zamierzonym celem i racjonalny, a przede wszystkim czy ogranicza bądź uniemożliwia korzystanie z nieruchomości należących do osób trzecich w optymalnym, najmniej uciążliwym w realiach sprawy stopniu, należy wskazać, że zakres zajęcia terenu wskazano zgodnie z wnioskiem Spółki Celowej i jest on uzasadniony potrzebą realizacji Inwestycji stanowiącej cel publiczny w rozumieniu art.3 ust. 1 uCPK.

Należy ponadto zwrócić uwagę na ugruntowany w orzecznictwie pogląd na temat relacji interesu prawnego jednostki i interesu publicznego, który w ocenie Spółki Celowej ma także w pełni odniesienie do sytuacji powstałej na mocy decyzji wydanej na podstawie przepisów uCPK: „Oceniając czy decyzja lokalizacyjna w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich należy zatem mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycję drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jej interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem (por. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 27 sierpnia 2008 r., sygn. akt I SA/Wa 323/08, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2416/10 oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 16 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Bk 645/10). Należy przy tym zauważyć, że ustawodawca nie nałożył na inwestora obowiązku przedstawienia rozwiązań wariantowych, alternatywnych. Organ właściwy do zezwolenia na realizację inwestycji drogowej dokonuje jedynie sprawdzenia, czy wniosek spełnia ustawowe wymogi, czy przedłożony projekt jest zgodny z ustawą i czy dotyczy dróg publicznych, a pozytywna ocena w tym zakresie nakłada obowiązek wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej.” (Wyrok WSA w Gdańsku z 15.04.2025 r., II SA/Gd 1281/24, LEX nr 3860181).

Odwołanie Pani Bogumiły Jarzyny i Pana Stanisława Jarzyny z dnia 10.02.2025 r. – Spółka odniosła się do wskazanego odwołania w Załączniku 1 do pisma Spółki z dnia 30.04.2025 r. kierowanego do Ministra Rozwoju i Technologii (s. 20-21). Spółka w całości podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia.

Odwołanie Pana Konrada Oskiera z dnia 18.02.2025 r.:

- 1) Naruszenie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej jako UPB) w zw. z § 12 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (dalej jako RWT) w zw. z art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (dalej jako UGN) - poprzez pominięcie jego zastosowania polegające na zatwierdzeniu podziału nieruchomości, w wyniku którego granica działek powstałych z podziału działki 134/3 obręb 0022 Nowy Orzysz w gminy Wiskitki nie będzie spełniała warunków technicznych dotyczących odległości budynków od granicy z sąsiednią działką, o których mowa w §12 RWT, co stanowi naruszenie

2) naruszenie prawa materialnego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy:

- a) Naruszenie art. 21 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez ich niezastosowanie podczas gdy inwestycja w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego prowadzi do wywłaszczenia nieruchomości prywatnych, a wydana decyzja nie zapewnia adekwatnych mechanizmów ochrony własności oraz sprawiedliwego odszkodowania;
- b) Naruszenie art. 112 i 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami poprzez brak zbadania przez Wojewodę Mazowieckiego, czy ingerencja w cudze prawo własności nie jest nadmierna oraz czy wynika z racjonalnego przebiegu inwestycji. Organ winien rozważyć proporcje między uzasadnionym interesem publicznym a uzasadnionym interesem indywidualnym. Nie można również pominąć, iż decyzja taka stanowi podstawę wywłaszczenia lub co najmniej czasowego ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości przez jej właściciela. Organ nie jest wolny od oceny, czy proponowany przez inwestora przebieg inwestycji jest uzasadniony, usprawiedliwiony zamierzonym celem i racjonalny, a przede wszystkim czy ogranicza bądź uniemożliwia korzystanie z nieruchomości należących do osób trzecich w optymalnym, najmniej uciążliwym w realiach sprawy stopniu;
- c) Naruszenie art. 53 ust. 3 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez niedokonanie analizy warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych, a także stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji;
- d) Naruszenie art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez brak określenia planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych oraz powierzchni terenu podlegającej przekształceniu, przedstawionych w formie opisowej i graficznej, a także określenia charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko.

Odpowiedź:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 uCPK, realizacja Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Tym samym realizacja wywłaszczenia nieruchomości na cele inwestycyjne prowadzone przez Spółkę i w związku z Inwestycją lub Inwestycją Towarzyszącą zawiera się wprost w normie art. 21 Konstytucji. Art. 21 ust. 2 Konstytucji wskazuje, że wywłaszczenie, może nastąpić jedynie, gdy jest dokonywane dla realizacji celu publicznego i za słusznym odszkodowaniem. W przypadku realizacji CPK wszystkie te warunki są spełnione – inwestycja została uznana za cel publiczny, a każdemu właścicielowi przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na zasadach określonych w uCPK.

Tryb i zasady wydawania DULICpk zostały kompleksowo uregulowane na gruncie uCPK. Ani Rozdział 3 „Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK”, ani Dział I „Przepisy ogólne” DULICpk nie zawierają odesłania do stosowania przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przy wydawaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK. Zgodnie z art. 3 pkt 2 uCPK, w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

zasad podziału nieruchomości i prowadzi do powstania działek ewidencyjnych niespełniających wymogów prawnych, co powinno prowadzić do uchylenia decyzji Organu I Instancji;

Odpowiedź:

W odniesieniu do powyższego zarzutu Spółka informuje, że projekt podziału nieruchomości został zatwierdzony przez Starostę Powiatu Żyrardowskiego dnia 24 lipca 2023 r., operat techniczny dla przeprowadzonych prac geodezyjnych otrzymał identyfikator P.1438.2023.1922. Jednocześnie przywołany w odwołaniu § 12 ust. 1 *Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* wskazuje minimalne odległości sytuowania budynków od granicy działek. Powyższego przepisu nie stosuje się do budynków już istniejących. Przepisy nie regulują minimalnych odległości pomiędzy budynkiem a projektowaną linią podziału nieruchomości. Należy podkreślić, że w kwestii podziału nieruchomości zatwierdzanego decyzjami lokalizacyjnymi wydawanymi na podstawie przepisów szczególnych (jak specustwa kolejowa czy drogowa) w orzecznictwie sądowym ukształtowane zostało stanowisko, że „dokumentacja geodezyjno-kartograficzna przyjęta do opracowania materiałów graficznych, w tym projektów podziałów nieruchomości, opatrzona stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, które stanowią potwierdzenie dokonania ich oceny przez wyspecjalizowane do tego rodzaju czynności służby geodezyjno-kartograficzne, nie może być kwestionowana przez organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej” (Wyrok WSA w Gdańsku z 13.10.2021 r., II SA/Gd 54/21, LEX nr 3254137 dotyczący inwestycji drogowej), oraz wskazujące, że „inwestor we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej decyduje o jej przebiegu oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg linii kolejowej (linie rozgraniczające teren) oraz mapy zawierające projekty podziału nieruchomości. Organ może natomiast działać tylko w granicach tego wniosku i nie ma możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organ może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy o transporcie kolejowym. Z tego też względu organ nie może odmówić wydania decyzji pozytywnej, o ile planowana lokalizacja pozostaje w zgodzie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa. Inwestor samodzielnie dokonuje bowiem najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości. Zadaniem organu jest natomiast sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające linii kolejowej odpowiadają woli ustawodawcy, wyrażonej w regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej” (wyrok WSA w Warszawie z 8 lipca 2019 r., sygn. akt IV SA/WA 3216/18, CBOSA).

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Spółki zarzut Odwołującego nie powinien zostać uwzględniony.

- 2) Naruszenie art. 93 ust. 3 UGN w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (dalej jako UCPK) - poprzez jego rażące naruszenie polegające na zatwierdzeniu podziału nieruchomości, w wyniku którego działki utworzone po podziale działki nr 134/2 obręb 0022 Nowy Orszew gmina Wiskitki, tj. działki 134/7 oraz 134/10 utracą dostęp do drogi publicznej, podczas gdy podział nieruchomości nie jest dopuszczalny, jeżeli projektowane

do wydzielienia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej, co stanowi rażące naruszenie zasad podziału nieruchomości, a więc winno prowadzić do uchylenia decyzji Organu I Instancji;

Odpowiedź:

W nawiązaniu do powyższego zarzutu Spółka informuje, że projekt podziału nieruchomości uwzględnia konieczność doprowadzenia dostępu do dróg publicznych do nieruchomości, dla których ten dostęp miałyby zostać utracony w wyniku podziału. Zapewnienie dostępu do drogi publicznej jest obowiązkiem Spółki, co zostało również wskazane w DULICpk w pkt VII „Wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich” (s. 94-95), a dokładny przebieg dróg dojazdowych zostanie ustalony na etapie procedowania Pozwolenia na Budowę lub projektu wykonawczego.

Pozostałe zarzuty Pana Konrada Oskiera wskazane w odwołaniu są tożsame z odwołaniem Pani Anny Szczepaniak z dnia 10.02.2025 r., na które stanowisko Spółki znajduje się w Załączniku 1 do pisma Spółki z dnia 30.04.2025 r. oraz powyżej (s. 17-23).

Odwołanie Pana Zdzisława Komendarka z dnia 21.02.2025 r.:

- 1) W związku z wydaniem przez Wojewodę Mazowieckiego decyzji lokalizacyjnej o Centralnym Porcie Komunikacyjnym Nr 4/SPEC/2025 o ustaleniu lokalizacji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego proszę o udzielenie mi dokładnych informacji na temat przeznaczenia inwestycyjnego działki 183 Obręb Elżbietów 0003 oraz działek: 36, 59, 6, 67/1, 85 Obręb Mauryców 0011 pod konkretne cele inwestycyjne. Proszę również o przesłanie mi dokładnych i czytelnych map, na których będę mógł zobaczyć jaka część infrastruktury lotniskowej lub kolejowej będzie się znajdować na określonych działkach, które są moją własnością. Praagnę zaznaczyć, że decyzje w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego są podejmowane przez rząd zbyt szybko i nierozważnie. Na wyżej wymienionych działkach gleba jest bardzo urodzajna. Występuje tam III klasa bonitacji. Chciałbym zaznaczyć, że na terenie moich działek zamieszkują w dużej liczbie chronione gatunki ptaków, np.: sikora bogatka, myszołów zwyczajny, jastrząb gołębniarz. Sezonowo przebywają tutaj nietoperze. Na tym obszarze swoje korytarze migracyjne mają także dzikie kaczki, gęsi i żurawie. Według mnie inwestycja nie jest uzasadniona ekonomicznie, ponieważ w sąsiedztwie Centralnego Portu Komunikacyjnego będzie działało lotnisko Okęcie i Modlin, co w konsekwencji przyniesie duże straty ekonomiczne i ogromne zanieczyszczenie środowiska.

Odpowiedź:

Przedmiotem postępowania administracyjnego jest zgodnie z art. 38 ust. 1 uCPK ustalenie lokalizacji Inwestycji. Przez Inwestycję należy rozumieć zgodnie z art. 2 pkt 3 uCPK budowę lotniska użytku publicznego w rozumieniu art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110 oraz z 2024 r. poz. 731 i 1222) wraz z obiektami, urządzeniami, wyposażeniem, sieciami i instalacjami służącymi do jego budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki oraz innymi inwestycjami, w szczególności wraz z:

- a) drogami publicznymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320 i 1222),
- b) sieciami przesyłowymi i sieciami dystrybucyjnymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859),

- c) drogami kolejowymi w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697 i 731),
- d) urządzeniami i obiektami do obsługi ruchu lotniczego w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1464),
- e) urządzeniami wodnymi w rozumieniu art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473),
- f) rurociągami ropy naftowej lub produktów naftowych wraz z infrastrukturą niezbędną do obsługi w rozumieniu ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 405 i 834)

- jeżeli są one przestrzennie oraz funkcjonalnie powiązane z projektowanym lotniskiem.

Do wniosku o wydanie DULICpk Spółka Celowa załączyła wszystkie wymagane przepisami uCPK załączniki, w tym zawierający charakterystykę Inwestycji.

Strona z aktami postępowania miała prawo się zapoznać w toku postępowania, zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępniał stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”. Należy ponadto zaznaczyć, iż uprzednio Spółka Celowa pozyskała dla potrzeb Inwestycji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”. Lokalizacja ustalona DULICpk jest zgodna z ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odwołanie Pani Elżbiety Lesińskiej i Pana Jerzego Lesińskiego z dnia 12.02.2025 r.:

- 1) Proszę o wyłączenie z wywłaszczenia nieruchomości 104/2 obręb 0011 Mauryców gmina Teresin, powiat Sochaczew. Nieruchomość 2600 m² jest styczna do granicy obszaru przewidzianego na inwestycję. Z dotychczasowych map nie wynika, aby przez tę nieruchomość przebiegały jakieś inwestycje albo trasy komunikacyjne związane z CPK. Jestem zaskoczony, że nieruchomość, na której stoi budynek jednorodzinny (64 m²) na samej granicy obszaru CPK została przeznaczona do wywłaszczenia w całości. Ponadto północna granica działki wywłaszczona przez geodetów CPK nie pokrywa się z granicą rzeczywistą na moją niekorzyść. Szerokość działki została zmniejszona o ok. 2-3 m. W tym obszarze są liczne nasadzenia w tym 40-letnie modrzewie i świerki.

Odpowiedź:

W ocenie Spółki nie ma możliwości wyłączenia przedmiotowej nieruchomości z obszaru Inwestycji. Obszar nieruchomości został objęty linią rozgraniczającą teren inwestycji w całości. Odnosząc się do poruszanej przez Odwołujących kwestii dotyczącej postępowania ustalenia granicy działki informujemy, że sąsiednia działka drogowa nr 50 była objęta pracami geodezyjnymi zlecanymi przez Spółkę, związanymi z opracowaniem dokumentacji dotyczącej podziału nieruchomości, zatem w konsekwencji wprowadzono zmiany przebiegu granicy drogi w ewidencji gruntów i budynków. W trakcie prac geodezyjnych było przeprowadzone okazanie granic właścicielom sąsiednich działek, których powiadomiono

pisemnie o prowadzonych czynnościach. Przeprowadzenie czynności zostało udokumentowane protokołem granicznym, który geodeci okazywali uczestnikom czynności geodezyjnych w terenie. Trzeba mieć na uwadze, że czynności geodezyjne miały na celu określenie stanu faktycznego granic zgodnie z istniejącą dokumentacją i m.in. faktycznym położeniem punktów granicznych. Wspomniane nasadzenia mogły się zatem znaleźć w obszarze drogi publicznej, poza granicami przedmiotowej działki 104/2.

Odwołanie Pana Krzysztofa Trzcíńskiego z dnia 24.02.2025 r.:

- 1) Brak konsultacji społecznych: Zgłaszam poważne zastrzeżenie dotyczące braku odpowiednich konsultacji społecznych przed podjęciem decyzji o lokalizacji inwestycji. Mieszkańcy wsi, w tym ja jako właściciel działki 38/2, nie zostali w wystarczającym stopniu poinformowani o planowanych zmianach, które będą miały znaczący wpływ na nasze życie codzienne oraz działalność gospodarczą. Większość mieszkańców nie ma świadomości, co dokładnie ma powstać w ramach inwestycji, ani jakie skutki będą one miały dla zwiększonego ruchu drogowego oraz bezpieczeństwa lokalnej społeczności. W naszej miejscowości mieszka wiele dzieci, a wzrost natężenia ruchu w pobliżu domostw może stanowić realne zagrożenie dla ich zdrowia i życia. Podczas spotkania w biurze terenowym CPK w dniu 27.01.2025 r. przedstawiono nam plany, które nie były nigdzie wcześniej udostępnione publicznie. Plan ten, zawierający informacje o wywłaszczeniu działki 38/1 i budowie drogi przez budynek mieszkalny, był dokumentem wewnętrznym, do którego nie mieliśmy wcześniejszego dostępu. Nie pozwolono nam na dokumentację fotograficzną tego planu, a dopiero na nasz wniosek został on udostępniony. Co więcej, dopiero podczas tego spotkania przypadkowo dowiedzieliśmy się o planowanych zmianach dotyczących działki 38/2. Do tego momentu nie otrzymaliśmy żadnej oficjalnej informacji o zakresie ingerencji w naszą nieruchomość ani jej skutkach. Mieszkańcy wsi, w tym ja jako właściciel działki, nie mieli świadomości, że planowana inwestycja doprowadzi do znacznego wzrostu natężenia ruchu drogowego, co zwiększy hałas, emisję spalin oraz stworzy zagrożenie dla dzieci, których w miejscowości mieszka bardzo dużo. Nie mieliśmy również możliwości wcześniejszego wyrażenia swoich obaw i sprzeciwu wobec tych działań. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, każde działanie organów administracji publicznej musi odbywać się na podstawie i w granicach prawa. Brak konsultacji społecznych oraz ograniczona dostępność kluczowych informacji stanowi rażące naruszenie tych zasad. Ponadto, zgodnie z art. 63 Konstytucji RP, obywatelom przysługuje prawo do informacji dotyczących spraw publicznych, co w tym przypadku zostało naruszone. Dodatkowo, zgodnie z art. 39 ust. 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (Dz.U. 2008 nr 199 poz. 1227 z późn. zm.), organ administracji publicznej zobowiązany jest do zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniach dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W tym przypadku mieszkańcy nie zostali poinformowani o zakresie i skutkach inwestycji na odpowiednim etapie postępowania. Również zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. 1960 nr 30 poz. 168 z późn. zm.), organy administracji publicznej mają obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji powinny umożliwić im

wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i zgłoszonych żądań. W tym przypadku nie przedstawiono mieszkańcom docelowego planu dotyczącego inwestycji, a ja, jako właściciel działki 38/2, zostałem pozbawiony merytorycznej informacji na temat faktycznych skutków planowanych zmian.

Brak przeprowadzenia konsultacji społecznych oraz nieumożliwienie stronom czynnego udziału w postępowaniu stanowi naruszenie powyższych przepisów, co podważa legalność podjętej decyzji lokalizacyjnej.

Odpowiedź:

Zarzut dotyczący braku konsultacji społecznych w kontekście procedury ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego jest bezzasadny, ponieważ żaden przepis, w szczególności uCPK, nie nakłada wymogu przeprowadzenia konsultacji społecznych w toku tego postępowania. Na uwagę zasługuje fakt, że konsultacje społeczne były prowadzone na wcześniejszym etapie procesu inwestycyjnego – podczas prac nad przygotowaniem raportu oddziaływania na środowisko do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej oraz w toku postępowania prowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla CPK.

W ocenie Spółki organ I instancji zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie wydania DULICpk jak i w zawiadomieniu o jej wydaniu zawarł stosowne i wymagane pouczenia oraz informacje. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępniał stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

- 2) Ograniczenie przeznaczeni działki, konsekwencje finansowe w skali: Decyzja lokalizacyjna zakłada zabranie części działki od drogi, co diametralnie zmienia dostępność do działki 38/2. Obecny projekt, który ma na celu przekształcenie terenu, znacząco ograniczy możliwość swobodnego dojazdu, co może poważnie wpłynąć na prowadzenie działalności gospodarczej. Działka ta jest kluczowym punktem operacyjnym dla mojej firmy, zajmującej się transportem ciężarówkami siodłowymi. Utrata części terenu związanego z dostępem do drogi będzie miała negatywne konsekwencje, w tym opóźnienia w dostawach oraz ograniczenie możliwości obsługi klientów. Działka 38/2 została specjalnie przystosowana do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie transportu. W ramach tego przygotowania wykonano istotne prace budowlane w tym 600 m² kostki brukowej, która jest kluczowa dla manewrowania ciężarówkami oraz przygotowanie terenu na głębokość 1 m. Dostosowana brama wjazdowa została zaprojektowana z myślą o dużych pojazdach, co umożliwi sprawny załadunek i rozładunek towarów. Jakikolwiek zmiany w dostępności do tej działki mogą prowadzić do zakłócenia operacji transportowych i w konsekwencji wpłynąć na wyniki finansowe mojej działalności.
- Proszę o uwzględnienie, że zmiana lokalizacji bramy wjazdowej o 500-700 m wpłynie na znaczny wzrost kosztów operacyjnych. Ciężarówki z pełnym ładunkiem będą musiały pokonywać dłuższy dystans, co prowadzi do zwiększonego zużycia paliwa. Przyjmując, że w normalnych warunkach ciężarówka zużywa około 0,6-0,8 litra paliwa na 100 km, to dodatkowe 700 m dojazdu dla 30 pojazdów przekłada się na 720 litrów paliwa miesięcznie. W przeliczeniu na koszty, przy obecnej

cenie paliwa wynoszącej 6,24 PLN za litr, daje to kwotę 4 492,80 PLN miesięcznie. W skali roku, przy 250 dniach roboczych, straty wyniosą około 76 320 PLN. Taki wzrost kosztów operacyjnych w znaczący sposób wpłynie na rentowność działalności.

Odpowiedź:

Zgodnie z uCPK decyzja o ustaleniu lokalizacji w zakresie CPK nie ustala odszkodowania za nieruchomości przejęte na rzecz Spółki Celowej. Kwestia ustalenia odszkodowania za wywłaszczane nieruchomości realizowana jest w odrębnym postępowaniu. Zgodnie z art. 59 ust. 1 uCPK z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 46 uCPK, wszczyna się postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania z tytułu wywłaszczenia nieruchomości.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 uCPK podstawę ustalenia wysokości odszkodowania stanowi wartość rynkowa nieruchomości, zaś ust. 4 art. 61 stanowi, że wartość nieruchomości określa się według dotychczasowego przeznaczenia nieruchomości, jeżeli cel wywłaszczenia nie powoduje wzrostu wartości nieruchomości. Warto podkreślić, że wycenę nieruchomości na potrzeby postępowania w sprawie ustalenia odszkodowania dokonuje rzeczoznawca majątkowy w formie operatu szacunkowego (art. 60 ust. 2 uCPK). Wycena nieruchomości realizowana będzie na podstawie art. 61-62 uCPK, a w sytuacjach nieuregulowanych znajdą zastosowanie na podstawie art. 3 ust. 2 uCPK przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 5 września 2023 r. w sprawie wyceny nieruchomości (Dz.U. poz. 1832).

- 3) Bezpieczeństwo mieszkańców: Projektowane rondo i droga znajdują się w bezpośredniej bliskości zabudowy mieszkaniowej, co skutkować będzie znacznym wzrostem hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza. Długotrwała ekspozycja na takie warunki może prowadzić do poważnych problemów zdrowotnych, zwłaszcza wśród dzieci, seniorów oraz osób z problemami układu oddechowego. W związku z tym, wnoszę o przeprowadzenie szczegółowych badań wpływu hałasu oraz jakości powietrza, a także o podjęcie działań mających na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu inwestycji na zdrowie mieszkańców.

Odpowiedź:

Spółka Celowa informuje, że analizy akustyczne oraz analizy zanieczyszczenia powietrza były prowadzone na etapie sporządzania Raportu OOŚ pn.: Raport oceny oddziaływania dla Przedsięwzięcia „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”. W ramach przedmiotowego Raportu OOŚ wskazano działania minimalizujące negatywne oddziaływania na każdym z etapów realizacji oraz eksploatacji przedmiotowego Przedsięwzięcia zarówno pod kątem hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza jak i innych elementów środowiska. Należy ponadto zaznaczyć, iż Spółka Celowa na podstawie przygotowanego Raportu OOŚ pozyskała decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”.

4) Brak analizy alternatywnych rozwiązań: Zważywszy na wszystkie wymienione problemy, wnoszę o ponowną analizę planowanej lokalizacji drogi oraz rond, uwzględniając alternatywne warianty przebiegu trasy, które w mniejszym stopniu wpłyną na społeczność lokalną.

Nie zostały podjęte żadne próby analizy innych rozwiązań, które mogłyby zmniejszyć negatywne skutki planowanej inwestycji. Aktualny projekt przewiduje budowę drogi w sposób ingerujący w istniejącą zabudowę mieszkaniową oraz infrastrukturę gospodarczą, co znacząco utrudni codzienne funkcjonowanie mieszkańców i przedsiębiorców. Istnieją jednak realne alternatywy, które pozwalają uniknąć tych negatywnych konsekwencji.

Jednym z takich rozwiązań jest przesunięcie trasy drogi o zaledwie 200 metrów, co pozwoliłoby wykorzystać już istniejącą drogę krajową nr 50. Dzięki temu możliwe są znaczne oszczędności finansowe, ponieważ trasa ta już funkcjonuje i nie wymaga budowy od podstaw. Taki wariant nie tylko obniżyłby koszty inwestycji, ale także pozwoliłby uniknąć całkowitego wywłaszczenia mieszkańców oraz ingerencji w ich nieruchomości, co jest zgodne z zasadą minimalizacji negatywnego wpływu inwestycji na społeczność lokalną.

Brak uwzględnienia alternatywnych rozwiązań w procesie projektowym stanowi naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2001 nr 62 poz. 627 z późn. zm.), który nakłada obowiązek uwzględnienia zasad zrównoważonego rozwoju przy realizacji inwestycji. Dodatkowo, zgodnie z art. 134 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. 1997 nr 115 poz. 741 z późn. zm.), wywłaszczenie nieruchomości powinno następować wyłącznie w przypadku braku innych możliwości realizacji inwestycji.

W związku z tym oczekuję, że każda decyzja wywłaszczeniowa oraz inwestycyjna zostanie poprzedzona wnikliwą analizą alternatywnych rozwiązań, które będą mniej dotkliwe dla mieszkańców i ich rodzin. Apeluję o ponowne rozpatrzenie lokalizacji drogi, tak aby inwestycja została zrealizowana w sposób mniej inwazyjny, bardziej efektywny finansowo oraz z poszanowaniem praw właścicieli nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe argumenty oraz przedstawione zastrzeżenia dotyczące braku konsultacji społecznych, analizy alternatywnych rozwiązań i negatywnego wpływu planowanej inwestycji na lokalną społeczność, wnoszę o ponowne rozpatrzenie lokalizacji projektowanej drogi oraz rond. Proszę o rozważenie zmiany planów, które umożliwiłyby zachowanie działki 38/2 w jej obecnej strukturze, a także ograniczenie negatywnych skutków dla mieszkańców i ich działalności gospodarczej. Wierzę, że uwzględnienie przedstawionych propozycji przyczyni się do realizacji inwestycji w sposób bardziej zrównoważony i zgodny z potrzebami lokalnej społeczności.

Odpowiedź:

Organ wydający DULICpk, tj. Wojewoda Mazowiecki, nie jest zobowiązany do rozważenia i oceny wszystkich możliwych wariantów realizacji inwestycji. Organ nie prowadzi analizy wariantowej, ponieważ nie stanowi to przedmiotu postępowania – to inwestor decyduje o zakresie inwestycji i przedmiotowego wniosku, a organ ocenia, czy planowana inwestycja w przedstawionym wariantcie może zostać zrealizowana we wskazanym terenie.

Ponadto Spółka informuje, że na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska

oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Spółka dokonała analizy różnych wariantów przedsięwzięcia na etapie przygotowywania Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Analizami objęto różne warianty przebiegu dróg, linii kolejowych i lokalizacji lotniska oraz ich wpływ na środowisko oraz lokalną społeczność. Spółka Celowa pozyskała dla potrzeb Inwestycji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”. Lokalizacja ustalona DULICpk jest zgodna z ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odwołanie Pani Edyty Lipińskiej i Pana Karola Lipińskiego reprezentowanych przez adw. Monikę Długosz z dnia 26.02.2025 r.:

- 1) Naruszenie art. 10 § 1 KPA w zw. z art. 77 § 1 KPA i art. 81 KPA poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na ustaleniach faktycznych, które z uwagi na brak wypowiedzenia się przez Skarżącego (pozbawionego w istocie prawa do czynnego udziału w postępowaniu), co do treści tych ustaleń oraz poprzedzających je dowodów, w ogóle nie mogą być uznane za udowodnione, ergo nie mogą stanowić podstawy faktycznej zaskarżonej decyzji.
- 2) Naruszenie art. 107 § 3 KPA poprzez brak precyzyjnego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej tej decyzji w zakresie lokalizacji inwestycji w obrębie Skrzelew, Strumiany Górne, Szymanów, Strumiany Dolne, co uniemożliwia właściwe zapoznanie się z motywami działania Organu, zrozumienie tych motywów, a w rezultacie ustosunkowanie się do nich w rzeczowy i wyczerpujący sposób.
- 3) Naruszenie art. 7 KPA w zw. z art. 7b KPA i art. 8 § 1 KPA, poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a oparcia decyzji jedynie na zestawieniu geodezyjnym terenu, który ma zostać przejęty na potrzeby inwestycji, a w szczególności brak ustalenia okoliczności przemawiających za tym, że właśnie te tereny należące do Skarżącego powinny być objęte miejscem realizacji inwestycji, jak i brak wyjaśnienia samych celów wydania przedmiotowej decyzji dla CPK czy to ze względu na interes publiczny, interes ekonomiczny, czy też bezpieczeństwo państwa.

Odpowiedź:

W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, że „zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Należy przy tym podkreślić, że to na stronie stawiającej powyższy zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II OSK 1014/14)” (tak wyrok WSA w Gliwicach z 15.12.2021 r., II SA/GI 1115/21, LEX nr 3294772). Ponadto „to do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy strona powinna wykazać, że niezawiadomienie jej przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych uniemożliwiło jej dokonanie w danym postępowaniu konkretnej czynności procesowej.” (tak wyrok NSA z 19.11.2024 r., I OSK 1748/21, LEX nr 3821961). Strona w żaden sposób nie przedstawiła jakich czynności procesowych nie

mogła podjąć i jaki ma to wpływ na wynik rozstrzygnięcia. Ponadto zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępniał stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

Spółka wskazuje, że Organ I instancji w uzasadnieniu DULICpk (s. 155-156 oraz s. 174-175) w cytowanych odpowiedziach udzielanych stronom postępowania wskazywał w jakim zakresie organ ocenia wnioski i rozstrzyga sprawę: „Zauważenia wymaga również, że Wojewoda Mazowiecki jako organ prowadzący powyższe postępowania działa na podstawie i w granicach przepisów prawa, w tym specustawy CPK, a także w granicach wniosku Spółki Celowej. Nie ma on możliwości ingerowania w warstwę merytoryczną i zakres wniosku, tym bardziej nie posiada kompetencji do kwestionowania przepisów specustawy CPK, ani żadnych innych ustaw. Ocenie dokonanej przez organ wojewódzki może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy CPK. Jeżeli inwestor spełni wszystkie warunki określone w powyższych przepisach, Wojewoda Mazowiecki nie ma możliwości odmówienia wydania ww. decyzji. Przepisy powyższej specustawy nie dają Wojewodzie Mazowieckiemu możliwości uzależnienia decyzji w zakresie CPK od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego odnośnie decyzji wydawanych na podstawie specustaw (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o lokalizacji inwestycji na podstawie przepisów specustawy nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości”. Należy w tym względzie podzielić stanowisko organu I instancji. Spółka Celowa wskazała we wniosku o wydanie DULICpk obszar niezbędny dla lokalizacji Inwestycji. Uprzednio Spółka pozyskała dla potrzeb Inwestycji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania. Lokalizacja ustalona DULICpk jest zgodna z ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto należy wskazać, że organ nie jest zobowiązany do rozważenia i oceny wszystkich możliwych wariantów realizacji inwestycji. Organ nie prowadzi analizy wariantowej, ponieważ nie stanowi to przedmiotu postępowania – to inwestor decyduje o zakresie inwestycji i przedmiotowego wniosku, a organ ocenia, czy planowana inwestycja w przedstawionym wariantcie może zostać zrealizowana we wskazanym terenie. Nie istnieje żaden przepis prawa, który nakładałby na organ obowiązek uzasadnienia, dlaczego zaakceptował dany wariant inwestycji oraz dlaczego zrezygnowano z rozbudowy istniejących w województwie mazowieckim lotnisk, w związku z czym nie stanowi to naruszenia art. 7 KPA.

Art. 8 kpa stanowi w § 1, że organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. W ocenie Spółki zarzut naruszenia ww. przepisu w odniesieniu do DULICpk jest nieuzasadniony. Organ I instancji prowadził postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami, rozstrzygnięcie zapadłe przed organem I instancji nie wykracza poza uprawnienie do działania organu wynikające z obowiązujących przepisów prawa, zasadność i konieczność ustalenia lokalizacji dla Inwestycji wynika z wniosku Spółki Celowej. Zasada budzenia zaufania uczestników postępowania nie oznacza obowiązku przyjęcia stanowiska strony, lecz rzetelne, przejrzyste i bezstronne prowadzenie postępowania administracyjnego z poszanowaniem jej praw procesowych – co miało miejsce w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Spółki, Wojewoda działając jako organ administracji, wyczerpująco i w sposób całkowicie zgodny z przepisami wyjaśnił motywy i przytoczył podstawy swojego rozstrzygnięcia.

Odwolanie Państwa Agnieszki i Sławomira Mitrowskich z dnia 24.02.2025 r.:

- 1) Wnoszę o uchylenie zaskarżonej decyzji części i orzeczenie co do istoty sprawy tj. objęcia procedurą wywłaszczeniową na rzecz CPK Sp. o o.o.
 - nieruchomości o nr ew. działki 16/1 dla której Sąd Rejonowy w Sochaczewie, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę pod nr PL10/00014243/0,
 - o nr ew. działki 19/1 dla której Sąd Rejonowy w Sochaczewie, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę pod nr PL10/00007227/0,
 - nieruchomość o nr ew. działki 18 dla której Sąd Rejonowy w Sochaczewie, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę pod nr PL10/00010382/8 w całości. [...]

Mając na uwadze treść decyzji nie sposób zgodzić się z informacją, że wskutek decyzji Wojewody Mazowieckiego trzy z naszych działek zostaną podzielone i otrzymamy odszkodowanie wyłącznie do części gruntu, który objęty będzie procedurą wywłaszczeniową. Na marginesie zauważyć należy, że pozostałe grunty tj. dziewięć działek o powierzchni ok. 20 ha objęte są w całości procedurą wywłaszczeniową.

W tym miejscu należy dodatkowo wskazać, że pozostawienie wyłącznie minimalnej powierzchni przy granicy z terenem inwestycyjnym utraci dla nas całkowicie znaczenie ekonomiczne. W naszej ocenie nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia prowadzenie działalności rolniczej, w tym podjęcie się na nowo budowy pomieszczeń gospodarczych, utrzymywanie w należytym stanie maszyn rolniczych czy też szukanie odbiorców plonów rolnych w odniesieniu do tak małego arealu. Brak objęcia tychże działek (jako całości oznaczonych pierwotnie nr ewidencyjnymi) w procedurze wywłaszczeniowej, a dalej idąc uzyskania odszkodowania za całość nieruchomości w sposób bezsprzeczny jest dla nas krzywdzący i powoduje stratę ekonomiczną.

Przyjrząc się także należy położeniu nieruchomości wskazanych w zaskarżonej decyzji w odniesieniu lokalizacji Inwestycji, a przez to w odniesieniu do infrastruktury czy „elementów” Inwestycji. Nie znajduję jakiegokolwiek uzasadnienia dokonanie wywłaszczenia po części każdej z trzech działek biorąc pod uwagę bliskość planowanego rowu czy rozprowadzenia infrastruktury przesyłowej wykorzystywanej do Inwestycji, w tym światłowód, jak również linia kolejowa. Z doświadczenia życiowego wynika, że Inwestor będzie musiał posiadać bezpośredni i nieograniczony do-

stęp do infrastruktury przesyłowej w celu umożliwienia jej modernizacji, konserwacji czy natychmiastowego usunięcia awarii, a takie prace będzie można wykonać korzystając wyłącznie z planowanej, pozostałej (niewywłaszczonej) części gruntu Odwołujących się. Nie pozostawia wątpliwości co do tego, że wydając rozstrzygnięcie organ ten kierował się wyłącznie interesem Inwestora, pomijając w pełni interes Odwołujących się.

Odpowiedź:

Zgodnie z art. 48 ust. 3 i 4 ustawy o CPK jeżeli wywłaszczeniem objęta jest część nieruchomości, a pozostała część nieruchomości nie nadaje się do wykorzystywania w dotychczasowy sposób albo zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem, na żądanie właściciela lub użytkownika wieczystego Inwestor nabywa pozostałą część, w drodze umowy, na rzecz Spółki Celowej. Przez wykorzystanie w dotychczasowy sposób należy rozumieć wykorzystanie nieruchomości w jej faktycznym stanie zagospodarowania lub dokonanie zmiany sposobu zagospodarowania nieruchomości zgodnej z ostatecznym pozwoleniem na budowę.

Powyższa kwestia stanowi zatem odrębne - od postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia lokalizacji dla Inwestycji w zakresie CPK - zagadnienie, które będzie przedmiotem rozpatrzenia przez Inwestora na wniosek właściciela. Sprawa nabycia pozostałej części nieruchomości może być rozpatrywana po dniu, w którym dojdzie do przejścia własności na rzecz Spółki Celowej części nieruchomości objętej wywłaszczeniem, czyli po dniu, gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji w zakresie CPK stanie się ostateczna.

- 2) Przepis art. 7 k.p.a. stanowi, iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Naruszenie tego przepisu ma poważne konsekwencje prawne i powoduje wadliwość wydanej Decyzji.

„Niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy stanowi takie naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, które miało wpływ na wynik sprawy i oblikuje Naczelny Sąd Administracyjny do uchylenia decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 1987 r., sygn. akt IV SA 334/87, opubl. Legalis). Również w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu z dnia 14 maja 1985 r. SA/Wr 198/85 (LexPolonica nr 296956) Sąd uznał doniosłość prawidłowości ustaleń faktycznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia danej sprawy i stwierdził, że: „Załatwienie sprawy administracyjnej przez wydanie decyzji opartej na błędnie ustalonym stanie faktycznym jest sprzeczne z obowiązującą w postępowaniu administracyjnym zasadą prawdy obiektywnej, naruszając w ten sposób przepisy postępowania administracyjnego, przede wszystkim art. 7, ale także inne przepisy tego Kodeksu normujące sposób dochodzenia do ustalenia rzeczywistego stanu faktycznego sprawy. Takie naruszenie przepisów procedury ma wpływ na wynik sprawy jeżeli błąd w ustaleniach faktycznych doprowadził do innego rozstrzygnięcia od tego, które powinno zapaść na podstawie prawidłowych ustaleń. Kontroli sądu podlega zarówno prawidłowość ustalenia stanu faktycznego, jak i wpływ ewentualnych uchybień w tym zakresie na treść zaskarżonej decyzji(...)” Przepis art. 77 § 1 k.p.a. stanowi, iż § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany

w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zgodnie z art. 77§ 1 kpa to na organie administracji publicznej ciąży obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego.”

Odpowiedź:

Odnosząc się do podniesionego wyżej zarzutu w ocenie Spółki nie powinny być one uwzględnione.

Spółka Celowa przedstawiła wymagany uCPK wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK wraz z wymaganymi załącznikami. Wojewoda szczegółowo opisał przedłożone dokumenty w części pierwszej uzasadnienia decyzji (s. 152-154). Organ I instancji po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny pod względem formalno-prawnym zawiadomił strony o wszczęciu postępowania. Zawiadomienie zostało wysłane właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie przedmiotowej decyzji. Strony miały zapewniony udział w postępowaniu administracyjnym. W ocenie Spółki, Wojewoda działając jako organ administracji, wyczerpująco i w sposób całkowicie zgodny z przepisami zgromadził materiał dowodowy oraz wyjaśnił motywy i przytoczył podstawy swojego rozstrzygnięcia.

- 3) Przepis art. 80 k.p.a. stanowi, iż Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. „Zasada swobodnej oceny dowodów w rozumieniu przepisu art. 80 k.p.a. polega na tym, że organ analizuje cały materiał dowodowy i na podstawie rozpatrywania wszystkich dowodów w ich wzajemnym powiązaniu formułuje ocenę danego konkretnego dowodu, na przykład zeznania świadka” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejskowy w Poznaniu z 30 marca 1988 r., SA/Po 1495/87 - LexPolonica nr 328952). Ocena materiału dowodowego jest selektywna i wybiórcza. Zaniechanie tego stanowi jednocześnie naruszenie przez Organ art. 11 k.p.a. a w konsekwencji również art. 8 k.p.a. Wskazać należy, iż przepis art. 8 k.p.a. stanowi, iż Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania (§ 1) a dalej, iż Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Natomiast § 11 k.p.a. stanowi, iż Organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony Decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Odpowiedź:

Odnosząc się do podniesionych wyżej procesowych zarzutów w ocenie Spółki nie powinny zostać uwzględnione. Spółka Celowa przedstawiła wymagany uCPK wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK wraz z wymaganymi załącznikami. Wojewoda szczegółowo opisał przedłożone dokumenty w części pierwszej uzasadnienia decyzji (s. 152-154). Organ I instancji po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny pod względem formalno-prawnym zawiadomił strony o wszczęciu postępowania. Zawiadomienie zostało wysłane właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie przedmiotowej decyzji. Strony miały zapewniony udział

w postępowaniu administracyjnym. W ocenie Spółki, Wojewoda działając jako organ administracji, wyczerpująco i w sposób całkowicie zgodny z przepisami zgromadził materiał dowodowy oraz wyjaśnił motywy i przytoczył podstawy swojego rozstrzygnięcia.

Zasada budzenia zaufania uczestników postępowania nie oznacza obowiązku przyjęcia stanowiska strony, lecz rzetelne, przejrzyste i bezstronne prowadzenie postępowania administracyjnego z poszanowaniem jej praw procesowych – co miało miejsce w niniejszym postępowaniu. W ocenie Spółki, Wojewoda działając jako organ administracji, wyczerpująco i w sposób całkowicie zgodny z przepisami wyjaśnił motywy i przytoczył podstawy swojego rozstrzygnięcia.

Organ I instancji w uzasadnieniu DULICpk (s. 155-156 oraz s. 174-175) w cytowanych odpowiedziach udzielanych stronom postępowania wskazywał w jakim zakresie organ ocenia wnioski i rozstrzyga sprawę: „Zauważenia wymaga również, że Wojewoda Mazowiecki jako organ prowadzący powyższe postępowania działa na podstawie i w granicach przepisów prawa, w tym specustawy CPK, a także w granicach wniosku Spółki Celowej. Nie ma on możliwości ingerowania w warstwę merytoryczną i zakres wniosku, tym bardziej nie posiada kompetencji do kwestionowania przepisów specustawy CPK, ani żadnych innych ustaw. Ocenie dokonanej przez organy wojewódzki może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy CPK. Jeżeli inwestor spełni wszystkie warunki określone w powyższych przepisach, Wojewoda Mazowiecki nie ma możliwości odmówienia wydania ww. decyzji. Przepisy powyższej specustawy nie dają Wojewodzie Mazowieckiemu możliwości uzależnienia decyzji w zakresie CPK od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego odnośnie decyzji wydawanych na podstawie specustaw (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o lokalizacji inwestycji na podstawie przepisów specustawy nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości”. Należy w tym względzie podzielić stanowisko organu I instancji.

Wymaga podkreślenia, że zasada przekonywania nakłada na organ obowiązek dołożenia należytej staranności w wyjaśnieniu stronie zasadności podjętego rozstrzygnięcia. Zasada ta nie może być jednak rozumiana w ten sposób, że wymaga od organu osiągnięcia rezultatu, tzn. przekonania strony o tym, że adresowana do niej decyzja jest słuszna i zgodna z prawem (por. np. wyrok NSA z 29 września 2010 r., I OSK 124/10, CBOSA). *Innymi słowy, okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. np. wyr. WSA w*

Odwołanie Pana Eugeniusza Trzcińskiego z dnia 24.02.2025 r.:

- 1) Brak konsultacji społecznych i naruszenie przepisów prawa: Z wielkim zaskoczeniem i niepokojem przyjąłem informację o decyzji lokalizacyjnej, w której wskazuje się, że działka nr 38/1 w całości ma zostać wywłaszczona. Do momentu wydania tej decyzji żaden z przedstawianych wariantów inwestycji nie sugerował, że moja nieruchomość zostanie całkowicie przeznaczona do wywłaszczenia. Wcześniejsze konsultacje wskazywały jedynie na drogę budowlaną, która miała zostać zniszczona po zakończeniu budowy CPK.

Podczas spotkania w biurze terenowym CPK w dniu 27.01.2025 r. przedstawiono nam plany, które nie były nigdzie wcześniej udostępnione publicznie. Plan ten, zawierający informację o wywłaszczeniu działki 38/1 i budowie drogi przez budynek mieszkalny, był dokumentem wewnętrznym, do którego nie mieliśmy wcześniejszego dostępu. Nie pozwolono nam na dokumentację fotograficzną tego planu, a dopiero na wniosek został on udostępniony.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, każde działanie organów administracji publicznej musi odbywać się na podstawie i w granicach prawa. Brak konsultacji społecznych oraz ograniczona dostępność kluczowych informacji stanowi rażące naruszenie tych zasad. Ponadto, zgodnie z art. 63 Konstytucji RP, obywatelom przysługuje prawo do informacji dotyczących spraw publicznych, co w tym przypadku zostało naruszone.

Art. 7 Konstytucji RP:

Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Art. 61 Konstytucji RP:

1. Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z wyborów powszechnych, z możliwością rejestrowania dźwięku lub obrazu.

2. Ograniczenie tego prawa może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawie ochronę wolności i praw innych osób oraz podmiotów gospodarczych, ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

Odpowiedź:

Zarzut dotyczący braku konsultacji społecznych w kontekście procedury ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego jest bezzasadny, ponieważ żaden przepis, w szczególności uCPK, nie nakłada wymogu przeprowadzenia konsultacji społecznych w toku tego postępowania. Na uwagę zasługuje fakt, że konsultacje społeczne były prowadzone na wcześniejszym etapie procesu inwestycyjnego – podczas prac nad przygotowaniem raportu oddziaływania na środowisko do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej oraz w toku postępowania prowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla CPK.

W ocenie Spółki organ I instancji zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie wydania DULICpk jak i w zawiadomieniu o jej wydaniu zawarł stosowne i wymagane pouczenia oraz informacje. Zgodnie z informacją zawartą w treści uzasadnienia DULICpk: „Wojewoda Mazowiecki udostępniał stronom postępowania akta przedmiotowej sprawy, we wskazanym miejscu i terminie. Żadnej ze stron nie został odmówiony dostęp do akt przedmiotowej sprawy”.

- 2) Niezadowolające rozwiązanie wywłaszczenia i brak alternatyw Decyzja o całkowitym wywłaszczeniu mojej nieruchomości jest absolutnie nieakceptowalna. Moja rodzina, zamieszkująca tutaj od lat, jest zmuszona do opuszczenia swojego domu, wybudowanego w 2019 roku, w którym mieszkają osoby starsze, dzieci oraz niemowlę. Bez względu na argumenty inwestycji, nie możemy zostać pozbawieni dachu nad głową bez uwzględnienia rzeczywistej sytuacji życiowej naszej rodziny.

Nie zostały podjęte żadne próby analizy alternatywnych rozwiązań. Planowana inwestycja może zostać zrealizowana w sposób mniej inwazyjny, np. poprzez zmianę lokalizacji drogi lub budowę w odległości nie wpływającej na zabudowę mieszkaniową. Cofając się z planowaną trasą drogi o zaledwie 200 metrów, można wykorzystać istniejącą drogę krajową nr 50, co stanowi realną alternatywę dla drogi planowanej przez CPK. Dzięki temu możliwe są znaczne oszczędności finansowe, ponieważ droga już istnieje i nie wymaga budowy od podstaw.

Wykorzystanie istniejącej infrastruktury pozwoliłoby nie tylko ograniczyć koszty inwestycji, ale także uniknąć całkowitego wywłaszczenia mieszkańców, co jest niezgodne z zasadą minimalizacji negatywnego wpływu inwestycji na społeczność lokalną. Oczekujemy, że każda decyzja wywłaszczeniowa będzie poprzedzona wnikliwą analizą alternatywnych rozwiązań, które będą mniej dotkliwe dla mieszkańców i ich rodzin.

Zgodnie z art. 21 Konstytucji RP, prawo do własności i ochrona własności jest fundamentem porządku prawnego w Polsce. Wywłaszczenie w sytuacji, gdy istnieje możliwość innej lokalizacji inwestycji, stanowi poważne naruszenie tych zasad.

Art. 21 Konstytucji RP:

1. Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia.

2. Wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.

Odpowiedź:

Spółka informuje, że na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Spółka dokonała analizy różnych wariantów przedsięwzięcia na etapie przygotowywania Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Analizami objęto różne warianty przebiegu dróg, linii kolejowych i lokalizacji lotniska oraz ich wpływ na środowisko oraz lokalną społeczność. Spółka Celowa pozyskała dla potrzeb Inwestycji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”. Lokalizacja ustalona DULICpk jest zgodna z ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Spółka zwraca uwagę, że zgodnie z Art. 17 ust. 1 pkt 8 Spółka jest zobowiązana do wypłaty odszkodowania z tytułu wywłaszczenia nieruchomości.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 uCPK, realizacja Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Tym samym realizacja wywłaszczenia nieruchomości na cele inwestycyjne prowadzone przez Spółkę i w związku z Inwestycją lub Inwestycją Towarzyszącą zawiera się wprost w normie art. 21 Konstytucji. Art. 21 ust. 2 Konstytucji wskazuje, że wywłaszczenie, może nastąpić jedynie, gdy jest dokonywane dla realizacji celu publicznego i za słusznym odszkodowaniem. W przypadku realizacji CPK wszystkie te warunki są spełnione – inwestycja została uznana za cel publiczny, a każdemu właścicielowi przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na zasadach określonych w uCPK.

- 3) Wpływ na zdrowie i życie mieszkańców: Działka 38/1, której wywłaszczenie dotyczy jest domem w którym żyje kilku członków mojej rodziny. Są to osoby w podeszłym wieku, dzieci, w tym niemowlę. Brak alternatywnego rozwiązania i decyzja o wywłaszczeniu stanowi zagrożenie dla ich zdrowia, komfortu życia, a także stabilności emocjonalnej.
Zgodnie z artykułem 68 Konstytucji RP, każdy obywatel ma prawo do ochrony zdrowia. Przymusowe przesiedlenie seniorów, dzieci i niemowląt z ich rodzinnego domu, w którym czują się bezpiecznie, jest rażącym naruszeniem tego prawa. Wyrwanie ludzi z ich miejsca na ziemi, bez zapewnienia realnych alternatyw, to dowód na brak poszanowania godności obywateli. Decyzja ta prowadzi do psychicznej destabilizacji rodzin, a także może powodować poważne skutki zdrowotne. W trosce o dobro mieszkańców, konieczne jest ponowne przeanalizowanie tej decyzji.

Odpowiedź:

W odpowiedzi na powyższy zarzut należy wskazać, że wywłaszczenia realizowane w celu budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego prowadzone są zgodnie z przepisami uCPK oraz na podstawie art. 21 Konstytucji RP, który dopuszcza wywłaszczenie w sytuacji, gdy odbywa się ono na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem, co zostało również wskazane w odpowiedzi na zarzut nr 2 Pana Eugeniusza Trzcńskiego. W tym przypadku nadrzędnym celem jest realizacja inwestycji strategicznej, jaką jest budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego, który poza zapewnieniem rozwoju gospodarczego będzie miał wpływ na zwiększenie bezpieczeństwa infrastrukturalnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Odnosząc się do art. 68 Konstytucji RP należy podkreślić, że wskazany przepis może podlegać ograniczeniom wynikającym z potrzeby realizacji innych wartości konstytucyjnych, takich jak interes publiczny czy bezpieczeństwo państwa. Realizacja inwestycji celu publicznego odbywa się z uwzględnieniem przepisów prawa mających na celu ochronę osób wywłaszczanych, m.in. poprzez zapewnienie im słusznego odszkodowania (obejmującego wartość nieruchomości oraz dodatkowe elementy rekompensujące utratę miejsca zamieszkania). Celem wywłaszczenia nie jest destabilizacja życia mieszkańców, lecz realizacja dobra wspólnego, które ma służyć wszystkim obywatelom długofalowo.

- 4) Ponowne rozpatrzenie decyzji w zakresie działki 38/1: W związku z powyższym, wnoszę o ponowne rozpatrzenie decyzji nr 5/SPEC/2025 z dnia 8.01.2025 r. w zakresie dotyczącym mojej działki nr 38/1 w gminie Wiskitki. Proszę o rozważenie alternatywnej lokalizacji drogi i rond, które

nie wpływ w tak drastyczny sposób na życie mojej rodziny. W szczególności, apeluję o rozważenie opóźnienia realizacji inwestycji i przeprowadzenie szerokich konsultacji społecznych, które umożliwią mieszkańcom wyrażenie swoich obaw i propozycji zmian.

W pełni zdaję sobie sprawę z wagi i konieczności realizacji inwestycji, jaką jest budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego, jednak proszę o uwzględnienie aspektów społecznych i ludzkich, które są nie mniej ważne niż kwestie infrastrukturalne.

Odpowiedź:

Organ wydający DULICpk, tj. Wojewoda Mazowiecki, nie jest zobowiązany do rozważenia i oceny wszystkich możliwych wariantów realizacji inwestycji. Organ nie prowadzi analizy wariantowej, ponieważ nie stanowi to przedmiotu postępowania – to inwestor decyduje o zakresie inwestycji i przedmiotowego wniosku, a organ ocenia, czy planowana inwestycja w przedstawionym wariantcie może zostać zrealizowana we wskazanym terenie.

Ponadto, Spółka informuje, że na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Spółka dokonała analizy różnych wariantów przedsięwzięcia na etapie przygotowywania Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Analizami objęto różne warianty przebiegu dróg, linii kolejowych i lokalizacji lotniska oraz ich wpływ na środowisko oraz lokalną społeczność. Spółka Celowa pozyskała dla potrzeb Inwestycji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 07.07.2023 r., znak WO-OŚ-II.420.85.2022.MP.278 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”. Lokalizacja ustalona DULICpk jest zgodna z ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odwołanie Pana Krystyny Trzcińskiej z dnia 24.02.2025 r. – treść odwołania oraz zarzuty są tożsame z odwołaniem Pana Eugeniusza Trzcińskiego z dnia 24.02.2025 r., na które stanowisko Spółki zostało przedstawione powyżej.

